உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	துன்மதி௵ மார்கழி௴ கஉ	பகுதி
7	1921௵ டிசம்பர்௴ 15உ	6

கடவுள் வணக்கம்.

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவ்வுடல
மிறவா திருப்ப மூலத்
தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண்ட லத்திலுற
வென்னம்மை குண்ட லினிபாற்
பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்
பேயேனை நல்க வேண்டும்
பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னி னிம்மையே
பேசுகற் பூர தீபம்
மின்னும் படிக்ககண் டாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்பு வித்து
வீட்டுநெறி கூட்டிடுதன் மிகவுநன் றிவையன்றி
விவகார முண்டென் னிலோ
தன்னந் தனிச்சிறிய ஞற்றிலேன் போற்றிவளர்
சன்மார்க்க முத்தி முதலே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா நந்த சிவமே.

ஆக்துவை மாயை யாவு நொடியினி லவற்றை மாள
நீக்குவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்தந்
தாக்கவுஞ் செய்வா யன்றோ சச்சிதா னந்த வாழ்வே.

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவரை யன்றி வேறோ
ரிற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களு மின்ப வாழ்வுந்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவனின் னலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரணா னந்த வாழ்வே.

ஆனந்தபோதினி

துன்மதிஷு மார்கழிமீ கஉ

கைத்தொழிலும், தாய் நாடும்.

ஒரு தேசத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவான பொருள்களைத் தங்கள் நாட்டில் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட இயற்கைப்பொருள்களைக்கொண்டு தங்கள் கரங்களாலேயே செய்து கொள்வதற்குத்தான் கைத்தொழில் என்று பெயர்.

இப்போது மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை உணவு, உடை, வாசஸ்தலம் இவை மூன்றுமே யாகும். குறைந்தது, இந்த மூன்றுக்கும் அன்னியநாட்டை யெதிர்பாராது தாங்களே செய்து கொள்வோர்கள்தான் நாகரீகமான மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இவற்றிற்கு மேல் உயர்வான விசேஷபோகங்களை யனுபவிப்பதற்குவேண்டிய நகைகள், உயர்ந்த சாமான்கள் முதலியவற்றைச் செய்வது அவரவர்கள் புத்தி சாமார்த்தியம், ஊக்கம் முதலியவற்றைப் பொருந்தியது.

நமது தாய்நாடு பூர்வீகத்தில் இவற்றி லெல்லாம் சிறந்து விளங்கியது. சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து நம் நாடு தனக்கு வேண்டியவற்றிற்கு மேல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, தானியம், ஆடைகள், கால் நடைகள் முதற்கொண்டு நெடுந் தூரமுள்ள அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவற்றோடு வர்த்தகம் செய்து திரண்ட செல்வம் பொருந்திய நாடாக விருந்தது. அக்காலங்களில் இப்போதிருக்கும் புகைக் கப்பல், இருப்புப்பாதை, செப்பனிட்ட பாதைகள், தந்தி, முதலிய ஒரு வசதியுமில்லாதிருந்தும் நமது நாடு பாரசீகம், துருக்கிஸ்தானம், ஈஜிப்ட், ஐரோபா, சைனு, ஜபான், கிழக்கேயுள்ள தீவுகள் முதலியவற்றோடு வர்த்தகம் செய்து வந்தது. அக்காலத்திலிருந்த நம் முன்னோர் எவ்வளவு ஊக்கமும், புத்தியும், உழைப்புமுடையவர்களாக விருந்தார்க ளென்பது இதனுல் நன்கு விளங்கு

கிறதன்றோ? அந்த நிலைமையோடு நமது தற்கால நிலைமையை யொப்பிட்டுப் பார்த்தால், "அந்தோ! நாமேன் இக்காலத்தில் பிறந்திருக்கிறோம்" என்று பெருமூச்செறிந்து தலை நாணவேண்டி யிருக்கிறது.

நமது நாட்டில் இயற்கைப் பொருள்கள் ஏராளம். நிலவளம், நீர்வளத்தில் நமது தெய்வீகம் பொருந்திய நாட்டிற்கு உலகில் வேறெந்த நாடும் இணையல்லவென்று திட்டமாகக் கூறலாம். அந்தோ! தெய்வம் கொடுக்கும், அள்ளி வாயில் ஊட்டுமோ? எல்லா வளங்களும், கூடியவரையில் அறிவும் பரம்பொருளால் நமக் களிக்கப்பட்டிருந்தும் மேற்கண்ட மூன்று பொருள்களையு மட்டு மாவது நாம் செய்து கொள்கிறோமா என்று சிந்தித்துப் பார்ப் போம்.

1. **ஆகாரம்.**—இது மற்ற இரண்டையும்விட முக்கியமானது. இத்தகைய உணவுப் பொருள்களில்கூட, பர்மாவிலிருந்து அரிசியும், ஆஸ்ட்ரேலியாவிலிருந்து கோதுமையும், எவ்வளவோ தூரதேசங் களிலிருந்து சர்க்கரை முதலியனவும் நம் நாட்டிற்கு வரவேண்டியது அவசியமாக விருக்கிறது. நமது நாடோ விவசாய பூமி யென்று பிரசித்தி பெற்றது.

2. **வீடு.**—சாதாரணமாக ஒரு வீட்டைக் கட்டவேண்டியதற்கு அவசியமான சகல சாமான்களும் நமது நாட்டில் சுலபமாகக்கிடைக் கும். சில விடங்களில் பனைவிருட்சம் ஒன்றிலிருந்தே வீடு கட்டப் பட்டிருப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். வீடென்றால் மாடிவீடல்ல; சாதாரணமாக ஒரு குடும்பம் கோடைகாலத்திலும், மாரிகாலத் திலும் சுகமாக வாழக்கூடிய மனை. கல்லாலோ, மண்ணாலோ சுவர் கள், வயிரம்பெற்ற பனைமரத்தில் தூண்கள், கழிகள், உத்தரங்கள், மேல்பரப்புக்குக் காட்டிலுள்ள மூங்கில்கள், மூடப் பனையோலைகள், ஒன்றோடொன்று பொருத்திக்கட்டப் பனைநாரில்திரித்த கயிறுகள். ஆணி வைக்கவேண்டிய அவசியமிருப்பின் பனைமர வயிரத்திலேயே ஆணி சீவிக்கொள்ளலாம்.

ஆனால், சாதாரணமாக எங்கும் உள்ள மற்ற வீடுகளிலோ சுவர் ஒன்று மட்டுமே நம் நாட்டுப் பொருளால் செய்யப்பட்டது. தூண்களும், மூங்கில்களும் நமது நாட்டுக் காடுகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையே. இவ்வளவே; மற்ற மரச் சாமான்கள், ஆணி, சாளரக் கம்பிகள், தாழ்ப்பாள், பூண், சட்டம் முதலிய இரும்புச்

சாமான்கள், சாயம், மெழுகெண்ணெய், கண்ணாடி முதலிய யாவும் அந்நிய நாட்டினின்று வந்தவைகளே.

இதனால் நம் நாட்டுக் கொல்லர்களுக்கு முன்போல் பிழைப்பில்லாமற் போய்விட்டது.

3. உடை.—இது யாவற்றிலும் பெரிய வெட்கக்கேடான நிலைமையி லிருக்கிறது. அந்தோ! பூர்வீகத்தில் நமது நாட்டில் இந்நெசவுத் தொழிலால் எண்ணிறந்தோர் ஜீவனம் செய்து நல்ல க்ஷேமத்தி லிருந்தார்கள். மேல்நாடுகளில் நமது நாட்டுத் துணிகள் ஆவலாக வாங்கப்பட்டு வந்தன.

நமது நாட்டில் பருத்தி ஏராளமாகப் பயிரிடப் படுகிறது. பருத்தி விளைவிற்கேற்ற கருப்புக் களிமண் பூமிகளென்ற பிரதேசங்கள் (Black Cotton Grounds) நம் நாட்டி லிருக்கின்றன. நம் நாட்டில் நெசவுத் தொழில் குன்றிவிட இப்பருத்திகளில் பெரும்பாலானவை மேல்நாடுகளுக்கு விற்கப்பட்டு அங்கிருந்து துணிகளாகி இங்கு வந்து வருடா வருடம் சராசரி அறுபது கோடி ரூபாய் கொடுத்து நம்மால் வாங்கப்படுகிறது.

அந்நிய நாட்டார் தங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளை உற்பத்தி செய்து கொள்வதோடு, நமது நாட்டார் எத்தகைய துணிகளைக் கட்டுகிறார்கள் என்பதை யறிந்து, நமக்கு உபயோகமாகக்கூடிய விதமாக உற்பத்திசெய்து நமக்கு விற்றுப் பெருத்தஇலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

நண்பர்களே! சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின் இவ்விஷயங்களில் நமது நிலைமை எத்தகைய வெட்கக்கேடான நிலைமையாக விருக்கிறதென்பது நன்கு விளங்கும். இந்த நிலைமையே நமது நாட்டின் தரித்திரத்திற்குக் காரணமாகும். உலகில் தேசபக்தி, மதபக்தி முதலியவை யில்லாதவன் மனிதவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தோ! நாமோ சுயபக்தி. அதாவது சுயமதிப்பையே கவனிக்காதவர்களாக விருக்கிறோம். அப்படியாயின் தேசபக்திக்கும் நமக்கும் வெகு தூரமன்றோ? இன்னமும் நாம் இத்தகைய மானக்கேட்டை யுணராதிருக்கத் தகுமோ? நமது மானத்தை மறைக்கக்கூட நாம் அன்னிய நாட்டாரை யெதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்தால் நம்மை மனிதவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்றுகூட யாரேனும் மதிப்பரோ? நாம்

எவ்வாறு அவமதிக்கப்படுகிறோம், எவ்வாறு அலட்சியமாக அன்னியரால் மதிக்கப்படுகிறோம் என்பதைக்கூட உணராமலிருக்கலாமோ?

நமது நாட்டில் சிலர் ஏதோ ஒரு கைத்தொழிலைக் குலத்தொழிலாகச் செய்கிறார்கள். தச்சு வேலை, கொல்லன் வேலை, தட்டார வேலை, நெசவு வேலை இவை யாவும் மானிட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய தொழில்களே. இவர்கள் போக மீதியிருக்கும் எண்ணிறந்த பேர் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய ஒரு தொழிலையும் செய்வதே யில்லை.

எல்லாத் தொழில்களிலும் நெசவுத்தொழில் சிரேஷ்டத் தொழிலென்பது பிரசித்தம். பாபமற்ற தொழில். வீட்டில் நிழலில் உட்கார்ந்தபடி ஆண், பெண், சிறியோர், பெரியோர் யாவரும் செய்யக் கூடிய தொழில். எப்போதும் நிலைத்து நிற்கும் தொழில். இப்போது நம் நாட்டுப் புராதனத் தொழிலாகிய இத்தொழிலை விர்த்தி செய்ய நாட்டில் பெருமுயற்சி செய்யப்படுவது யாவருமறிந்த விஷயம். இத்தொழிலைப்பருத்திப் பயிர் செய்வோர், நூல் நூற்போர், நெய்வோர், வர்த்தகர் இவர்கள் ஒருமித்து நடத்த முயன்றால் நம் தாய்நாடு மிக்க மேலான நிலைமையை யடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தொழிலைப்பற்றி இன்னமும் நமது தென்னாட்டில் ஆங்காங்கு ஒரு சிலரே சிரத்தை பாராட்டுகிறார்கள். மற்ற பெரும் பாகத்துள்ளோர் இதுவும் கேட்டவுடன் மறக்கவேண்டிய ஒரு பிரசங்கம் என்று பராமுகமாகவே யிருக்கின்றார்கள். அந்தோ! இன்னும் பழைய நித்திரை மயக்கம் ஒழியவில்லை போலும். திருட்டாந்தமாய்த் திருவண்ணாமலையில் பங்குக்கு 10 ரூபாய் விகிதம் 500 பங்காளிகள் சேர்ந்து ஒரு **கைராட்டினச் சாலையை** ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கும்பகோணத்தில், ம-ா-ா-ஸ்ரீ வைத்தியநாதசர்மா, தாவுத்கான் சாயிபு, சு. வீரப்பசேர்வை என்ற தேசபக்தர்கள் முன் நின்று பங்கொன்றுக்கு 5 ரூபாய் விகிதம் 10 ஆயிரம் பங்குகள் சேர்த்து **பாரதக்கைத்தறி நெசவுச்சாலை** யொன்று ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் ஐந்நூறு, ஆயிரம், இரண்டாயிரம்கூட பங்கு வைக்கும்படியான தனவான்கள் நம் நாட்டில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். இராஜதானி நகரமாகிய இச்சென்னையில், சொந்தத்தில் தறிகளை வைத்து வேலை நடத்தக்கூடிய தனவான்கள் எத்தனை

யோபேரிருந்தும், இங்கு ஒருசாலையையேனும் யேற்படுத்தி நடத்த முயற்சி நடப்பதாகத் தோன்றவில்லை யென்பது மிக்க விசனிக்கத் தக்க விஷயமே. செல்வவந்தர்கள் தங்கள் பணத்திற்குச் சற்றும் போக்கில்லாமலே தாய்நாட்டின் க்ஷேமத்திற்கு உதவிசெய்துபெரும் புண்ணியந் தேடிக்கொள்ள இதுவே தக்கசமயம் என்றறியவேண்டும். முதலில் தறிவைக்க ஏற்பாடுசெய்து பிறகு தறி ஓயாமல் வேலை செய்வதற்காக நூல்நூற்கும் தொழிலைப் பரவச் செய்தால் நம் நாட்டில் தரித்திரம் தலைகாட்டாது பறக்கும் என்பதிற்றடை யென்ன?

வட இந்தியாவில் சீமான்கள் தறிகளை ஸ்தாபித்துவிட்டு அவர்களே பிரசாரகர்களை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மூலமாக இராட்டினங்களை ஜனங்களுக்குக் கொடுத்து, நூற்கவும் கற்பித்து, பிறகு அன்றுடம் சென்று அவர்கள் நூற்ற நூலைவாங்கிக்கொண்டு காசும், மறுபடி நூற்கப் பஞ்சும் கொடுத்துவிட்டு வருகிறார்கள். சில தேசாபிமானமுள்ள புண்ணிய சீலர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான இராட்டினங்களை யேழைகளுக்குத் தானஞ்செய்து அவர்களை நூல் நூற்றுச் சீவிக்க தூண்டுகிறார்கள்.

நமது மாகாணவாசிகள் இன்னமும் அட்டைபோல் நகராமல் ஜனத்தொகைக்குத் தக்க பிரசாரகர்களை ஏற்படுத்தி நூற்குந்தொழிலை எங்கணும் பரவச்செய்ய முயல்வார்களென்று நம்புகிறோம். எல்லாம் வல்லகருணாநிதி அருள் புரியப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பிரபஞ்ச அநுபவம்.

(51-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கடந்துபோன விஷயங்களைக் குறித்துத்துக்கத்தை யடைந்துகொண்டு நொந்துபோன நெஞ்சினனாக விருப்பவன், எதிர்காலத்தி லடையவேண்டிய பல நன்மைகளையு மிழந்து இரண்டுவித நஷ்டத்திற்குள்ளாக வேண்டியதாயிருக்கிறது.

சாந்தம் துஷ்டனை ஜெயிக்கிறது; கோபம் பெரியோரைப் பகைக்கிறது; வணக்கம் நன்மையைத் தருகிறது; வணங்காமை துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது; பொறுமை பெருமையைத் தருகிறது; பொறாமை வறுமையைக் கொடுக்கிறது. இதனால், சாந்தம், வணக்கம், பொறுமை என்ற சக்திகளைப்பெற்ற ஆத்துமாக்களே பூர்வத்திற் புண்ணியஞ் செய்தவை

யென்றும், கோபம், மமதை, பொறாமை என்ற குணங்களைப்பெற்ற ஆத்துமாக்களே பாவத்தைச் செய்தவை என்றும் வெளிப்படையாய்த் தெரிகிறது.

ஒரு புருடன், தன் மனைவியினிடத்து வைக்கு மன்பிற்குக் 'காதல்' என்றும், தாய் தன் குழவியினிடத்து வைக்கு மன்பிற்குப் 'அன்பு' என்றும், உறவினர்களிடத்து வைக்கு மன்பிற்குப் 'பக்ஷம்' என்றும், ஏழைகளிடத்து வைக்கு மன்பிற்கு 'இரக்கம்' என்றும், ஜீவஜந்துக்களிடத்தில் வைக்கு மன்பிற்குக் 'காருண்யம்' என்றும், கடவுளிடத்து வைக்கு மன்பிற்குப் 'பக்தி' யென்றும் பெயர். ஆகவே மனிதனுக்கு அன்பு இன்றியமையாததெனத் தெற்றென விளங்குகிறது. அன்பினு லடையமுடியாத பாக்கியம் இவ்வுலகத்தி லொன்றுமில்லை. ஏனெனில் அன்பே சிவம்.

"பிறனுக்கு நன்மை செய்வதைப் போன்ற புண்ணியமும், தீமை செய்வதைப் போன்ற பாவமும் இவ்வுலகத்திலில்லை" யென்பதை யறியாதவர்க ளெம்மதத்திலுமில்லை. ஆனுல், அதன்படி நடந்தொழுகுபவரைக் காண்பதுதான் மிக்க அரிதா யிருக்கிறது.

'அருமைநாதன்' என்பவர் செல்வவந்தரா யிருந்தால், அவருடைய பந்துக்கள் அவரைத் தம் வீட்டில் பத்துநாள் வரை வற்புறுத்தி யிருக்கச்செய்து விருந்தளிக்கின்றனர்; அவரே பிறகு காலக்கொடுமையினுல் 'வறுமைநாத' ஞகிவந்தால், பத்தி லொருபங்குகூட உபசரிப்பதில்லை. நியாயம் அறிந்த பலரிடத்திற்கூட இக்குணங்கள் குடிகொண்டிருக்கின்றன. ஏனெனில், அவர்களிடம் ஞானமில்லை. என்னே மாய்கையின் கூற்று! பெற்றோர்களான பெரும்பாக்கிய வந்தர்கள் தம்மிடத்திலுள்ள பொறாமை, வஞ்சனை, பொய், சோம்பல், கோபம் முதலியவைகளைத் தம் குழந்தைகள் பழகிக்கொள்ள முடியாதபடி மறைத்து, பொறுமை, நல்லொழுக்கம், உண்மை, ஊக்கம், அமைதி முதலியவைகளையே அவர்களுக்குக் காண்பித்து, ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும். சிறு குழந்தைகளுக்குத் தம் வீடே இவ்வுலகத்தின் பாடசாலையாய் விளங்குகிறது.

நாலடியார் மொழி, தாயுமானவர் பாடல், திருவள்ளுவர் குறள், கைவல்ய நவநீதம், பகவத்கீதை முதலிய அருமையான நூல்களை, அன்னிய தேசத்திலுள்ள அன்னிய மதத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய்ப்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் தம்மவர்களின் அறிவை பிரகாசிக்கச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனுல், நம்மவர்களோ அவற்றைக் கவனியாது அன்னிய பாஷை நூல்களைப் படிப்பதே கௌரவமென மதித்துக் காலத்தை வீணே கழிக்கின்றனர். இதுவும் கலிக்கூத்தே.

இரு பெண்களை மணந்துகொண்டு இல்வாழ்க்கை நடத்துவதைவிட, ஜீவியகால முழுமையுமே தீராப் பிணிகளுடன் ஜீவித்து வருவது நிம்மதியாகும். இரு பெண் மணந்த ஒருவன், மரண தண்டனை விதிக்கப்பெற்ற

தன் சுற்றத்தா ளொருவனைக் காணச் சென்றபொழுது "நீ என்னிலும் பாக்கியவான்" என்று அவனுக்குத் தேறுதல் புகன்றானாம். "இருதாரம் புனைந்துகொள்வது மரண தண்டனைக்கு மீறிய தண்டனைதான்" என்பதை யறிந்திருந்தும், நம் நாட்டில் இப்பேதைமைச் செய்கை ஒழியும் வகையைத் தான் காணோமென்று பட்டு அனுபவித்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"என் பங்காளியின்மீது எனக் கேற்பட்ட மனஸ்தாபத்தை முன்னிட்டு, என்னிலத்தை எனக்கு மிகவும் வேண்டியவரா யிருந்த ஒருவர் பெயருக்கு ரூ 500-க்கு பந்தகமாக ஒத்திக் கெழுதி வைத்திருந்தேன். "இப்பொழுது நிலத்தைக் கொடு" என்று கேட்டால் "பணத்தைக் கொடுத்துப் பெற்றுக்கோள்" என்று தைரியமாகப் பேசுகிறார். ஐயா! இதற்கொன்றும் விமோசன மில்லையா?" என்று வக்கீல்களைக் கேட்கும் நிலைமையி லிருக்கிறது கலிகால சக்தி நடந்தேறி வருகிற விதம்.

"தலை போகிற காரிய மென்ன" வென்பதற்கு "What is the head going business" என்று ஆங்கிலம் பேசிக்கொண்டு, கால்சட்டை, மயிர் வெட்டு, கழுத்துச் சுருக்கு முதலியவைகளுடன் நம்மவர்களிற் சிலர் உலவுகிறார்கள். அந்தோ! இத்தகைய நம் நாட்டினர், மேல்நாட்டாருங் கண்டு நகைக்கும்படி 'நடு ஆற்றிற் பருசு' போல தங்கள் ஜீவிய காலத்தையும் கழித்து விடுகிறார்கள்.

ஒருவன் பாதையின்மீது கிடக்கின்ற பழுதையைப் பார்த்துப் பாம்பெனப்பயந்து, பாதையை விட்டிறங்கிச் சோலையோரமாகச் செல்லுகையில், அவ்விடத்திற் படுத்திருந்த சர்ப்பத்தை மிதிக்க, உடனே அது தீண்டிவிட்டதாம். 'விநாசகாலே விபரீத புத்தி' என்பதும், 'வரும் விதி வழியில் தங்காது' என்பதும், 'உபாயம் தேடுகிற வழியிலேயே அபாயம் வந்து சம்பவிக்கு' மென்பதும் உண்மையான அநுபவமல்லவா? இவற்றைப் 'பிராரப்த' மென்பதைத் தவிர வேறென்னவென்று சொல்லுவது?

"மாப்பிள்ளைக்குச் சம்பளந்தான் ஐம்பது ரூபா யென்று சொல்லுகிறீர்கள்; மேல்வரும்படி எவ்வளவு கிடைக்கும்" என்று பெண்ணைப் பெற்ற தாயார் மாப்பிள்ளை வீட்டாரைக் கேட்கிறாள். அந்தோ! நம் நாட்டில் 'மேல் வரும்படி' என்ற விஷயம் சர்வ சாதாரணமாய் அடுப்பங் கரையிற்கூட அதிலும், பெண் கொடுக்கும் விஷயத்தில் முதன்மை பெற்றிருப்பது மிக்க பரிதபிக்கத் தக்கதா யிருக்கிறது. நமது நண்பர் ஒருவர் சீடர்களுக்குத் தீக்ஷை செய்யவந்த ஒரு ஆசாரியரைத் தரிசிக்கச் சென்றபோது ஆசாரியர், "உமக்கென்ன உத்தியோகம்?" என்று முன்னே கேட்டனர். அதற்கு நண்பர் 'உப்பிலாகாவில் இன்ஸ்பெக்டர் வேலை' என்றதே, ஆசாரிய சுவாமிகள் "சந்தோஷம், அது நல்ல மேல்வரும்படி வரக்கூடிய வேலை" என்றனர். காரிய குருமார் இக்காலத்தில் இக்கெதியி லிருக்கிறார்கள்.

மழை பெய்யுஞ் சமயத்தில் மாத்தடியிற் பதுங்கிய குரங்கொன்றை நோக்கிக் குடிசை ஒன்றமைத்துக்கொண்டு சுகமா யிருக்கக் கூடாதா? வென்று கேட்ட குருவியினுடைய கூட்டைக் குரங்கு சின்னா பின்னமாகப் பிய்த்தெறிந்ததாம். மறுநாள் குருவி நியாயாதிபதி யிடஞ் சென்று பிரியாது கொடுக்க, அவர் குரங்கை வரவழைத்தனராம். அது கேட்டக் குரங்கு, பெரிய பலாப்பழம் ஒன்றைப் பறித்து, தலையில் சுமந்துகொண்டு, நீதி ஸ்தலம் சென்று, நியாயாதிபதி யறியாமல் அவருக்குப் பின்புறத்தில்வைத்து விட்டு, எதிரில் வந்து மிகப் பயந்து நடந்த விஷயத்தைக் கூறிற்றாம். "உனக்கென்ன அவ்வளவு சேஷ்டை? அது மிகச் சிறிய பறவையாயினும் எத்தகைய நீதியைச் சொல்லிற்று. சிறிதேனு மறியாமல் நீ செய்த முரட்டுச் செய்கைக்கு இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்" என்றனராம் நீதிபதி. அதற்குக் குரங்கு வெகு மரியாதையுடன் "மகாராஜாவே! அடியேன்மீது கிருபை கூர்ந்து முன்பின் பார்த்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்" என்று வணக்க ஒடுக்கத்தோடு கூறிற்றாம். உடனே நீதிவான் பின்புறம் பார்த்து, பலாப்பழ மிருப்பதை யறிந்து திரும்பிக் குருவியை நோக்கி, "குருவியே! குற்றமெல்லாம் உன் பேரிலேயே இருக்கிறது. கலகம் உன்னாலேயே நடைபெற்றிருக்கிறது. நீ எவ்வளவு அற்பப் பறவை? குரங்கு எவ்வளவு பெரிய மிருகம்? அதற்குப் புத்தி கூற உனக்கு யோக்கியதை யுண்டா? நீ அந்தக் கர்வம் படைத்ததற்கும், குரங்கு உனக்குப் புத்தி கொடுத்ததற்கும் சரியாய் விட்டது. இனி இத்தகைய கர்வம் படைக்காதே ஓடிவிடு" என்று அனுப்பி விட்டனராம். சகோதர சகோதரிகளே! இத்தகைய நியாயாதிபதிகளுள்ள நாடு கடும்புலி வாழும் காட்டினும் கெட்டதாம்.

கி. ஆ. பெ. விஸ்வநாதன்,
நெ. 53, தஞ்சாவூர் ரோட், திருச்சிராப்பள்ளி.

"மோன மென்பது ஞானவரம்பு"

"மோன மென்பது ஞானவரம்பு" என்ற வாக்கியம் ஔவை பிராட்டி யாரருளியது. அதாவது "மௌனம் என்பது ஞானத்தின் எல்லை அல்லது மௌன மென்பது ஞானத்தை யடையும்வழி" என்று பொருள். மௌனம் அல்லது மோனம் என்றால் சும்மா இருப்பது என்று பொருள். சத்துவம், இரஜசு, தமசு ஆகிய முக்குணங்களில் இது சத்துவ குணத்தைச் சேர்ந்தது. சாதாரணமாக ஒருவன் வாய் பேசாமலிருந்தால் அவன் மௌனமா யிருக்கிறானென்று கூறுவது உலக வழக்கம். ஆனால், பேசாமல் மட்டும் இருந்தால் ஞானம் கிட்டிவிடுமா? அப்படியாயின் ஊமைகளெல்லாம் ஞானிகளாகவேண்டுமன்றோ? சன்னியாசிகள், துறவிகள் இவர்களிற் சிலர் வாயால் பேசாமல் அவசியமாக வெளியிடவேண்டிய எண்ணங்களை எழுதிக்காட்டுவதுண்டு. இத்தகையோர் ஒரு காரிய சித்திக்காகக் குறித்த காலம் வரையில்

மௌன விரதத்தை யனுஷ்டிப்பவர்கள். அதனால், பிறர் அவர்களிடம் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு இடமில்லாமற் போகிறபடியால், அவர்களது மனம் நாட்டப்பட்ட நிலையினின்று சலிக்காமலிருக்க அனுகூலமாகிறது. ஆயினும் இவைகள் பூரண மௌனமாகா. கீழ்க்கண்ட மூன்றுவித மௌனங்களடங்கியதே பூரண மௌனம். அதுவே ஞானிகளுடையும் மௌனம்.

(1) வாக்கு மௌனம்:—வாய் திறந்து எதையும் பேசாதிருத்தல்.

(2) காஷ்ட மௌனம்:—அவயவங்களால் ஒரு வேலையும் செய்யாதிருத்தல்.

(3) மனோ மௌனம்:—மனதால் எதையும் சிந்திக்காதிருத்தல்.

ஒரு காரியம் நடக்கவேண்டுமாயின், மனம், இந்திரியம், புலன் மூன்றும் சேர்ந்தே அது நடக்கவேண்டும். இந்த மூன்றில் மனமே முதலில் ஒன்றை நினைக்கவேண்டும். பிறகு அது இந்திரியத்தின் உதவிகொண்டுபுலன் வழியாய் வெளி விஷயங்களை யுணர்ந்து கருமேந்திரியங்களால் செய்கிறது. மனம் நினைக்காவிட்டால் ஒரு காரியமும் நடவாது. ஆகையால், மனோ மௌனமே ஞானத்திற்கு முக்கிய சாதனமாகும். மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களாலும் நாம் கருமங்களைச் செய்கிறோம். மனதால் நினைப்பதாலும், வாக்கால் வசனிப்பதாலும், காயத்தால் ஒன்றைச் செய்வதாலும் பாபபுண்ணியங்களைச் செய்கிறோம். மனமடங்கிவிட்டால் கன்மமே யொழிந்துவிடும். மனம் சலனமற்றபோது சத்துவகுண மாத்திரமாகச் சேடிக்கிறது. மனதின் உருவ நிலையே அதன் இரஜோதமோ குணங்களாம். அருவ நிலையே அதன் சத்துவ குணமாம். மனோலயமடைந்த ஞானிகள் ஈசுரார்ப்பணமாகக் கனவுபோல் காரியங்களைச் செய்தாலும் அவர்களுக்குக் கர்மம் உண்டாகாது.

மனமொடுங்கினால், ஆன்மா அந்தச் சுத்த சத்துவவிர்த்தியால் தன்னைத் தானறிகிறது. அதாவது ஞானத்தை யடைகிறது. அதனாலே "மோனமென்பது ஞானவரம்பு" என்று கூறப்பட்டது. மனம் உள்ளும் வெளியுமாகிய இரண்டு வழிகளில் தொழில் செய்கிறது. வெளியில் இந்திரிய வாயிலாகப் புறம்போந்து விஷயங்களில் பிரவேசிக்கிறது. உள்ளே மனோராச்சியம் செய்கிறது. ஒவ்வொரு சமயம் நாம் வெளிவிஷயங்களைக் கவனிப்பதை விட்டு மனோராஜ்ஜியமும் செய்யாமல் (அதாவது மனதில் ஒன்றும் சிந்தியாமல்) சற்றுநேரம் சும்மா இருக்கிறோம். அப்போது அருகிலுள்ளோர் பேசுவதும் நமக்குக் கேட்காது. எதிரில் ஒருவர் செல்வதும் நமக்குத் தெரியாது. ஏனெனில், மனம் எந்த இந்திரியத்தோடும் சம்பந்தப்படாமலும், எதையும் சிந்திக்காமலு மிருக்கிறது. அதுவே மௌனமாகிய நிலைமை.

ஒரு தடாகத்தில் நீர் கலங்கி அலைகள் வீசிக்கொண் டிருக்கையில் அத்தடாகத்தின் அடியில் என்ன இருக்கிறதென்று தெரியாது. அத்தகைய தடாகத்தைப் போன்றது சலனத்தோடு கூடிய மனம். அலைகளின்றி அசை

வற்ற தெளிவான நீரையுடைய தடாகத்தில் அடியிலிருக்கும் வஸ்துக்கள் புலப்படும். சலனமற்று ஒரே நிலையில் நிற்கும் மனம், அதாவது சத்துவ குண மாத்திரமாகச் சேடித்து நின்ற மனம் அலையற்ற தடாகம் போன்றது. அப்போது அதன் அடியிலுள்ளது தோன்றும். மனதின் அடிப்பாகமே அது உதிக்குமிடம். ஆகையால் அங்கு நோக்க, அதாவது, மனம் எங்கிருந்து உதிக்கிறதென்று நோக்க, ஆன்ம தரிசனம் உதயமாகும். ஏனெனில், ஆன்மாவினின்றே மனம் உதிக்கிறது.

தாயுமானவர் மனதை நோக்கி "நின்சன்ம தேயத்தில் நீ செல்லல் வேண்டும்" என்றார். அதாவது, "மனமே நீ எங்கிருந்து முளைத்தாயோ அங்கு போய்ச்சேர்" என்றார். இன்னும் அம்மகானே,

"சும்மா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிம்மாயா மோகமினி யேனடா—தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ" என்றும்,

"சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லா
மம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதைமையால்
வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தே னந்தோவென் விதிவசமே"

என்றும்,

"சும்மா விருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணமென்
றெம்மா லறிதற் கெளிதோ பராபரமே" என்றும் அருளியதும்,

குமரக் கடவுளின் திருவருள் பெற்றுத் திருப்புகழ் பாடியருளிய அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரத்தில்,

"*. * * * *
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
யம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே" என்றருளி யுள்ளதும் ஈண்டு சிந்தித்தற்பாலன.

இந்த மூவிதங்களும் சேர்ந்த மௌனம் சுத்த மௌன மெனப்படும்.

"சித்தமவுன்ஞ் செயல்வாக் கெலா மவுனஞ்
சுத்தமவுன மென்பாற் றேன்றிற் பராபரமே" தாயுமானவர்.

"என்னிடம் சுத்த மவுனம் உதித்தால் என் சித்தம், செய்கை, வாக்கு யாவும் மௌனமாகும். அதாவது, மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றும் மௌனமாம்" என்பது பொருள்.

இந்த மோனநிலையை யடைதற்கு ஆசை யொழியவேண்டும். எல்லாரும் ஏககாலத்தில் இதை யடையமுடியாது. மனம் ஒரே சிந்தனையில் நிற்பதே கஷ்டம். சதா ஒருசிந்தனைவிட் டொருசிந்தனையில் குதித்தலைந்து

கொண்டே யிருப்பதுதான் அதன் சுபாவம். வேதத்தில் மனதைக் குரங்கிற்கே யொப்பிட்டிருக்கிறது. எத்தகைய குரங்கெனின்:—குரங்கு கள்ளைக் குடித்துவிட்டால் அதிகசேட்டை செய்யுமன்றோ? அதோடு அது காரமாகிய இஞ்சியை மென்றுவிட்டால் இன்னும் அதிக சேட்டை; அதோடு அதைத் தேளும் கொட்டிவிட்டாலோ பின்னும் சொல்லவேண்டியதில்லை. அதுவும் போதாதென்று ஒரு பேயும் அதைப் பிடித்துக்கொண்டால் அக்குரங்கு எப்படி யிருக்கும். அத்தகைய குரங்கிற்குச் சமதையாக மனதை யொப்பிட்டிருக்கிறது.

ஆகையால், முதலாவது ஆசையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடக்க வேண்டும்; மனம் இச்சாசொரூபம். இச்சையை யொழித்தால் மனமடங்கும்; அதோடு மனதை முதலில் குறித்த ஒரு சிந்தனையிலேயே நிறுத்தப் பழக வேண்டும். அதற்கே சகுணோபாசனை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலக போகத்திலிருக்கும் இச்சையை உபாசனா மூர்த்தியினிடம் செலுத்தி (அதுவே பக்தி யென்பது) மனதை அங்கு நிறுத்திப் பழகவேண்டும்; அதில் திடப்பட்டு அநுபவம் முதிர முதிர, மனவொடுக்கம் சித்திக்கும். இது மிக்க கஷ்டமானதே யாயினும் சாத்தியமானதே; சும்மா விருப்பதுவே மிக்க கஷ்டம். இது சோம்பலல்ல. இதில்தான் மனம் தன் பூரண சுறுசுறுப்போடு வேலை செய்கிறது. மனதை யதன் இச்சைப்படி விட்டுவிட்டு அதன்பின் அலைவது கஷ்டமல்ல. ஒரு குதிரையை அதன் மனம் போனபடி முரட்டுத்தனமாய் மேடு பள்ளம் பாராது பாய்ந்தோடும்படி விட்டு விடுவது கெட்டிக்காரத்தனமல்ல; கஷ்டமுமல்ல; அதன் கடிவாள வாரை யிழுத்துப்பிடித்து அதை அடக்கி நிறுத்துகிறதே கஷ்டம். அப்படிச் செய்பவனே சாமார்த்தியவான். மனதை யடக்கி யாளக்கற்றவனே உண்மையான வீரன். அவனே புருடன் எனப்படுவான். நம் முன்னோர் அச்சக்தியாலேயே திரிகால ஞானிகளாய் அபூர்வ காரியங்களைச் செய்தார்கள். இத்தெய்வீக சாத்திரம் நம் புண்ணிய பூமியிலேயே அநாதியா யுள்ளது. ஆகையால், நாம் ஒவ்வொருவரும் இதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். ஏனெனில், மனிதன் அடையத்தக்க பேரின்பப்பேற்றை யளிக்க வல்லது இம்மார்க்க மொன்றே.

ஓம் தத் ஸத். சீடன்.

பிரகலாதன்.

சச்சிதானந்த நீதிமன்றத்தார் அவர்கள் நீதிஸ்தலம்.

1921ளு வியாச்சிய நெ. 1.

இரணியன் ....வாதி.

1. பிரகலாதன் .... }
2. நரசிம்மன் .... } பிரதிவாதிகள்.

மேற்படி வாதி வணக்கமாய் நீதி விவகாரச்சட்டம், 7-வது அதிகாரம், 1-வது பிரிவுப்படி எழுதிக்கொண்ட பிராது.

1. வாதி.—வைகுந்தமா நகரம், வைகுந்தத்திலிருக்கும் துவார பாலகன் இரணியன்.

மேற்படி வாதிக்குக் கட்டளை வகையரு சார்வு செய்ய விலாசம் மேல் கண்டதுவே.

பிரதிவாதிகள்—மேற்படி யூரிலிருக்கும் வாதியின் குமாரன் பிரகலாதன் ... ...1.

மேற்படி யூரிலிருக்கும் வைகுந்தநாதன், என்ற அச்சுதன்...2.

3. நாவா.—தயித்தியாபுரியும், மூவுலகமும் இந்த நீதி மன்றத்தார் அவர்கள் எல்லைக்குள் ளிருக்கின்றன.

4. வாதி கொடுந்தவம்செய்து எப்போதும் சாகாத வரத்தைப்பெற்றுத் தயித்தியபுரியைத் தலை நகராக்கி, மூவுலகிற்கும் சக்கிராதிபதியாகவும், தேவர் முதல் சகல ஜீவராசிகளும் வணங்கத்தக்க கடவுளாகவும் வாழ்ந்து வருங்கால், 2-ம் பிரதிவாதிக்கு வாதியின் சுகவாழ்க்கையின்மீது பொருமை ஏற்பட்டு, வாதியைக்கெடுப்பதற்கு வாதியின் குமாரனுகிய 1-ம் பிரதிவாதியைத் துணைக் கொண்டார். இதனை அறிந்த வாதி, 1-ம் பிரதிவாதியை, 2-ம் பிரதிவாதியுடன் சேரவாவது, அவர் பேச்சிற்குச் செவி சாய்க்கவாவது கூடாதென்று புத்திமதி சொல்லி வந்தார்.

5. 1-ம் பிரதிவாதி "தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை" "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்ற முதுமொழிகளுக்கு மாருக 2-ம் பிரதிவாதியின் பிரதாபங்களைப் பேசுவதும், அவர் நாமத்தையே பஜிப்பதுமாய், அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும் அவரையே துணையாகக்கொண்டு வாதியைத் தந்தையென்று மதியாது நடந்து வருங்கால்,இது விஷயங்களை அறிந்த வாதி தனயனுக்கும் தந்தைக்குமுள்ள சம்பந்தங்களைப்பொறுத்து, 2-ம் பிரதிவாதி, வாதியின் எதிரி யென்றும், அவரைத் துதித்தல், போற்றல், அவர் சேர்க்கையாவும் வாதிக்குக் கெடுதலைத்தருமென்றும்,2-ம்பிரதிவாதி நாமமே வாதிகாதில் விழக்கூடா தென்றும், வாதிதான் கடவுளென்றும், 1-ம் பிரதிவாதி வணங்கவேண்டிய கடவுள் வாதியேயன்றி வேறில்லை என்றும், புத்தி புகட்டியும் 1-ம் பிரதிவாதி கேளாது, திரும்பத்திரும்ப 2-ம் பிரதிவாதியைப் பின்பற்றியவனுக இருந்தமையால், தந்தைக்குள்ள கடமைப்படி வாதி 1-ம் பிரதிவாதியைப் பலவித கண்டனை, தண்டனைகள்மூலம் அடக்கிவருங் காலத்தில், ஒருநாள் 1-ம் பிரதிவாதி 2-ம் பிரதிவாதியைத் துணைக்குஅழைத்தான். முன் யோசனையின்மீது 2-ம் பிரதிவாதி நரசிங்க வேடந் தரித்துத் தூணில் மறைந்திருந்து திடீலென்று வாதியைத்தாக்கி வாதியின் மார்பைப் பிளந்து, வாதியின் குடல்களை மாலையாக அணிந்து கூத்தாடியதுமல்லாமல், வாதியை 2-ம் பிரதிவாதியின் வாசல் காப்போனுகவும் செய்திருக்கிருர்.

6. பிரதிவாதிகளின் செய்கையால் வாதியின் சரீரத்திற்குப் பங்கம் ஏற்பட்டமையால், வாதி சகல போகபாக்கியங்களையும் இழந்து, 2-ம் பிரதி

வாதியின் ஊழியக்காரனுக நேர்ந்தது. வாதியின் சரீரத்திற்குப் பங்கம் நேரிடா திருந்தால் வாதி லோகேஸ்வரனுய், நிராக்ஷேபனையாய் மூவுலகையும் ஆண்டு அனுபவித்துச் சுகத்திலிருந்துகொண் டிருப்பார்.

7. வாதி தன் சரீரத்தைத் திரும்பப்பெறவும், தான் ஆண்ட லோகேஸ்வர பட்டத்தையும், ராஜ்ஜியங்களையும் பெறவும் வாதியால் இந்தத் தாவாக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது.

8. வாதியின் சரீரத்தையும், வாதி பெற்ற பட்டங்களையும், அரசாக்ஷியையும் திரும்பக் கொடுக்கும்படி வாதி 2-ம் பிரதிவாதியைத் தொடர்ந்து கேட்பதில் தருவதாகச் சொல்லி வீண்காலம் கடத்தி வருகிருர்.

9. வியாச்சிய மூலம்:—2-ம் பிரதிவாதி, வாதியின் அரசாக்ஷியையும், சரீரத்தையும் கொடாதது. அது கடைசியாக வாதியின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக 2-ம் பிரதிவாதி சொன்ன துன்மதிஞு சித்திரைமீ 1உ முதல்·இந்த நீதி மன்றத்தார் அவர்கள் சமஹத்திற்குள்பட்ட தயித்திய புரியிலும், வைகுந்தத்திலும் உற்பத்தி.

10. வாதியின் தாவா நீதி மன்றத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் வாதியால் ஏற்படுத்திக்கொண்ட மதிப்பு ரூ. 10—0—0.

தோகை விவரம்.

நீதி மன்றத்திற்கு விசாரணைக்காகவும் வாதியால் கட்டபட்ட கட்டணம் ரூ. 10—0—0.

11. ஆகையால், நீதிமன்றத்தார் கிருபை செய்து,

(1) வாதிக்கு, வாதியின் இழந்த சரீரத்தையும், ராஜ்ஜியத்தையும், பட்டங்களையும் 2-ம் பிரதி வாதி, கொடுக்கும்படிக்கும்,

(2) வாதியின் செலவுதொகையைப் பிரதிவாதிகள் கொடுக்கும்படிக்கும்,

(3) சங்கதிக்கும், சமயத்திற்கும் தகுந்த இதர பரிகாரங்கள் கிடைக்கும்படிக்கும் தீர்ப்புச் செய்யப் பிரார்த்திக்கப் படுகிறது.

வைகுந்தம்
துன்மதிஞு சித்திரைமீ 30உ }

இரணியன்,
வாதி.

மேல்கண்ட சங்கதிகள் நேரில் தெரியுமென்றும், அவைகள் எதார்த்தமானவைகளென்றும் மேற்படி வாதியாகிய நான், துன்மதிஞுபுரட்டாசிமீ 15உ வைகுந்தத்திலிருந்து உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

இரணியன்,
வாதி.

இந்தப் பிராதை நீதி மன்றத்தார் வாதியிடம் பெற்றுக்கொண்டு பிரதிவாதிகளுக்கு அறிக்கை செய்ததில் பிரதிவாதிகள் அடியிற்கண்ட விவரப்படி தாவா விவரப் பத்திரிகையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிருர்கள்:—

மேற்படி பிரதிவாதிகள் வணக்கமாய் நீதி விவகார சட்டம், 8-வது அதிகாரம், 1-வது பிரிவுப்படி எழுதிக்கொண்ட விவரப் பத்திரிகை:

1. வாதியின் தாவா சுத்தப் புரட்டும், மோசடியுமானது; வாதிக்கு யாதொரு பரிகாரமும் கிடைக்கத்தக்கதில்லை.

2. எந்த அரசாங்கமா யிருந்தாலும் சரியே. அரசனு யிருப்பவன் தன் னுயிர்போன்று மன்னுயிரையும் நினைத்துச் சகல ஜீவர்களுக்கும் யாதா மொரு தீங்கு எற்படா வண்ணம் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அர சாங்கத்தின் கடமை. எந்த அரசாங்கம் தான் நித்திய சிரஞ்சீவி என்று கருதி எவர் குறைகளையும் பொருட்படுத்தாது தன் மனம் போன போக்கெல்லாம் போகிறதோ அப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தைச் சமயோசிதம்போல் அழிக்க 2-ம் பிரதிவாதிக்கு அதிகார முண்டு.

3. வாதி கொடுங்கோன் மன்னன்; தனக்கு மேற்பட்டவர் எவரு மில்லை யென்றும், தான் வைத்ததே சட்டமென்றும், தன் குடிகளையும், தேவர்களையும், தபசி, சந்நியாசிகளையும், பசுக்களையும் கொடூரமாய் நடாத்தி வந்தமையால், 2-ம் பிரதிவாதி தமக்குள்ள அதிகாரப்படி வாதியின் தேகத் தை யழித்தது உண்மை.

4. பிராதின் 8-வது பாராவில் கண்ட விவரப்படி வாதி எக்காலத்தி லும் தொடர்ந்து வந்ததில்லை. வாதியின் தாவா காலாவதியாகி விட்டது.

5. வாதியின் தாவா ஒருகால் மெய்யென்று எற்பட்டாலும் வாதி கோரும் பரிகாரங்கள் சட்டப்படி கிடைக்கத் தக்கவை யல்ல.

6. இதில் 1-ம் பிரதிவாதியை அனுவசியமாகக் கக்ஷிக்காரராகச் சேர்க் கப்பட் டிருக்கிறது.

7. ஆகையால், நீதிபதி யவர்கள் கிருபை செய்து வாதியின் தாவாவை இந்தப் பிரதிவாதிகளின் செலவு தொகையுடன் தள்ளும்படி செய்யவேண்டு மாய்ப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

பிரகலாதன்,
நரசிம்மன்,
பிரதிவாதிகள்.

மேல்கண்ட சங்கதிகள் நேரில் தெரியுமென்றும், எதார்த்தமானவைக ளென்றும் மேற்படி பிரதிவாதிகளாகிய நாங்கள் துன்மதி௵ ஐப்பசி௴ 1௳ பரமானந்த புரியிலிருந்து உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

பிரகலாதன்,
நரசிம்மன்,
பிரதிவாதிகள்.

மேல்கண்டபடி பிரதிவாதிகளின் விவரப் பத்திரிகையைப் பெற்று நீதி மன்றத்தார், அடியிற்கண்ட கேள்விகளை நிரூபிக்க உபயவாதிகளும் தயாரா

யிருக்க வேண்டுமென்று மேற்படி வியாஜ்ஜியத்தின் விசாரணையைக் கார்த்திகைம௴ 1உக்குத் தள்ளிவைத்திருக்கிறார்கள். நிரூபிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன:—

(1) வாதி கடவுளா லோகேஸ்வரனா; வாதிக்குத் தான் ஆண்ட ராஜ்ஜியங்களும், பட்டங்களும் கிடைக்க வேண்டியவைதாமா?

(2) வாதியின் தாவா காலாவதியாகி விட்டதா?

(3) வாதி ஜீவர்களைக் கொடுங்கோன்மையாய்ப் பிராதில் கூறப்பட்டபடி ஆண்டது மெய்யா?

(4) அவ்வாறு ஆண்டிருந்தால் வாதியைத் தண்டிக்க 2-ம் பிரதிவாதிக்கு அதிகார முண்டா?

(5) வாதி கேட்கும் பரிகாரம் வாதிக்கு எம்மாத்திரம் கிடைக்க வேண்டியது?

இதன் விசாரணை கார்த்திகைம௴ 1உக்குத் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தன்,
பிரதம நீதியதிபர்.

உபயவாதிகளின் நியாயவாதமும், தீர்மானமும் அடுத்தாப்போல் தொடர்ந்து வரும்.

எஸ். அயோத்திராம்,
திண்டுக்கல்.

திருப்பதி மலையின் அக்கிரமங்கள்.

தென் நாட்டின் முக்கிய ஸ்தலங்களுள் திருப்பதி ஒன்று என்பது நம் நாட்டில் எல்லோருக்கும் தெரியும். இம்மலையில் ஒவ்வொரு நாளும் உற்சவ கால தினமே. எப்போதும் ஜனத்திரள் அதிகமாகவே யிருந்துகொண்டிருக்கிறது. நூற்றுக் கணக்கான மைல் தூரத்திலிருந்து, அதிக பொருளைச் செலவழித்துக்கொண்டு ஜனங்கள்—பக்தகோடிகள்—அம்மலைக்குப் போவது சுவாமி தரிசனத்திற்கே. இவ்வளவு செலவு, கஷ்டம் முதலியவைகளையும் பாராது, அம்மலைக்குப் போய் இரண்டொரு நாட்களிருந்தும், சுவாமி தரிசனமே கிடைக்காது திரும்ப நேரிடுமே யானல் பக்தர்களின் மனது எவ்வாறு துன்புறும் என்பதை எல்லோரும் கவனியுங்கள். இத்துன்பத்திற்கு ஸ்ரீ வெங்கடேசப் பெருமாள் காரணரல்லர்; ஆனல், அவருடைய பணியாளரே யாவர்.

“சுவாமி வரங் கொடுத்தும், பூசாரி இடங் கொடுக்கவில்லை” என்றாற் போல், அக்கோயிலில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகளின் கொடுமை அதிகமாயிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு இரண்டுமுறை, காலை 12-மணிக்கும், மாலை 7-மணிக்கும் மட்டும்தான் சுவாமியைத் தரிசிக்கலாமாம். மற்ற நேரங்களில் கோயில் சாத்தப்படுகின்றது. ஆகையினல், அக்காலங்களில் ஜனங்கள் கூட்டம் அதிகமாய்ச் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். பூசை முடிந்ததும் பரிசாரர்களும், மற்றவர்களும் பிரசாத அண்டாக்களை உருட்டுவதும், பங்கிடுவதுமேபெரிய

கலாடாவா யிருக்கிறது. பின் கோயில் வாசலில் சேவகர்கள் நின்றுவிடுகிறார்கள். போதாக் குறைக்குக் கையில் தோல் பட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு, தரிசனத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நிற்கும் ஜனங்களின்மேல் அடிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்தோ, பரிதாபம்! பக்தி மேலிட்ட ஜனங்களுக்கு அத்தோலடியும், நெருக்கமும் சிறிதும் தெரிவதில்லை. இவ்வித கஷ்டத்தில் இவர்கள் இரண்டு, மூன்று மணிநேரம் நிற்கவேண்டியதா யிருக்கிறது.

ஆனால், வாசலில் நிற்கும் சேவகர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கிறவர்கள் முன் பின் பாராவுடன் சுவாமி அருகில் சென்று சாவகாசமாய்த் தரிசனம் செய்கிறார்கள். ஒன்று இரண்டணாவா யிருந்தால் கொடுத்துவிடுவோம். (கஷ்டம் பொறுக்க முடியாததால்) என்று நானும் சேவகனை விசாரித்தேன். ஆனால், ரூபாய்க் கணக்கி லிருந்ததினால் முடியவில்லை. நோக்குமிடத்து இச்சேவகர்களுக்குத் தினம் 50 ரூபாய்களேனும் கிடைக்கும்போல் தோன்றுகிறது. ஜனங்க ளிடத்திலிருந்து இப்பொருள் பறிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனேயே, இவர்கள் தரிசனத்திற்கு வரும் ஜனங்களைத் தடுத்து, அதிக காலம் வெளியே நின்று தவிக்கும்படி செய்கிறார்கள். இதனால் எல்லோரும் முக்கியமாய் ஏழைகள் கொடிய துன்பத்திற் காளாகிறார்கள்.

இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு நான்பிழைத்தேன், நீ பிழைத்தாய் என்று கோயிலுட் சென்றால் அவ்விடமும் இக்கொடுமைகள் இருக்கின்றன. உள்ளே சென்றதும் தரிசனம் செய்யா முன்னரே, அக்கொடியர்கள் திரும்புங்கள், திரும்புங்கள் என்று தோல்பட்டையால் தலை வீங்கும்படி அடிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதன்றி அர்ச்சகர்கள் தண்ணீர்ப் போகணிகளைத் தலைமேல் தூக்கிக்கொண்டு எல்லோரும் நனையும்படி மேலே கொட்டுகிறார்கள். முடிவில் உள்ளே போய் வெளியே வருவதற்குள், "தான் தப்பினது தம்பிரான் புண்ணியம்" என்பதைப்போல் முடிகிறது. கோயில்களில் இத்தகைய அக்கிரமம் நடப்பது மிகவும் மோசமா யிருக்கிறது.

ஆகையினால், தேவஸ்தான கமிட்டி உத்தியோகஸ்தர்கள் இதைக்கவனித்து, சேவகர்களைக் கண்டித்து, பக்தர்கள் கொடுமையும், கஷ்டமும் இல்லாது தரிசனம் செய்யும்படியான சவுகர்யங்களைச் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

வை. நடேசன்,
செவ்வாய்ப் பேட்டை.

குறிப்பு:—திருப்பதி ஸ்ரீயப்பதியாகிய வைகுண்ட வாசியின் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களாகிய 108 திருப்பதிகளுள் முதன்மை பெற்றதாகும். இத்திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் எம்பெருமான் சேவைக்குச் செல்லும் பக்தர்கள் படும் மேற்படி கஷ்டங்களைப்பற்றி முன்னமே சிலர் நம்மிடம் கூறியுள்ளார்கள். மேற்கண்ட அக்கிரமச் செய்கைகளைக் கேட்கும்போது எத்தகைய ஆஸ்திகன் மனமும் வேதனைப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இக்காலத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தும், அதிகாரமும், செல்வமுமுடைய உத்தியோகஸ்தர் வீடுகளி லெல்லாம் யாசகர்வரின் வெருட்டி யோட்டுவதற்காக வாயிற்படியில் ஒரு சேவகனைக் காணலாம். சிலர் வீட்டில் நாய்களுமுண்டு. ஜகத்ரக்ஷகனது ஆலயத்தையும் அவ்வாறு செய்யும் புண்ணிய புருடர்களை யென்னென்று நினைப்பது? அந்தோ! இவர்கள் மறுபடி எந்த கல்பத்திற்கு இந்த அரிய மானிட ஜன்மத்தைப் பெறுவார்களோ, அது பரியந்தம் எத்தகைய தீவாய் நரகில் வருந்த நேரிடுமோ என்று இவர்களைப் பற்றி இரக்கங்கொள்ள வேண்டியதாகவு மிருக்கிறது. அந்தோ! சுவாமி தரிசனத்திற்கு வருபவர்களை யிவ்வாறு குரூரமாக நடத்தச் சேவகர்களை வைப்பதைவிடச் சோணங்கி நாய்களை வைத்துவிட்டால் அவைகளேனும் (தின்பொருளாகிய) இலஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு பாரபட்சமாக நடத்தாமல் யாவரையும் ஒரே மாதிரி நடத்தும்.

கோயில் பூசாரிகள் மனம் பிரசாதத்திலும், பக்ஷணங்களிலும் பூரணமாக அழுந்திக் கிடக்கிறது. "கோயிற் பூனை தேவர்க்கஞ்சாது" என்பது போல், அவர்கள் கோயிலிலுள்ள சுவாமியின் சொரூபத்தை மலைமேலுள்ள கற்களில் இதுவும் ஒரு கல்லென்றே கருதுகிறார்கள் போலும். இன்றேல், அச்சேவகருடைய அக்கிரமச் செயல்களைக் கண்டு சகித்துக்கொண் டிருப்பார்களோ. பெரும்பாலும் சேவகர்கள் வாங்கும் இலஞ்சப் பணத்தில் இவர்களுக்கும் ஒரு பங்கிருக்கும் போலும். அந்தோ! இலஞ்சப் பேய் வடவேங்கடமுடையான் சந்நிதிக்குள்ளுமா நுழையவேண்டும். அந்தோ! அச்சந்நதியில் பகவானைத் தரிசிக்கவரும் பக்தர்களுக்கு அத்தகைய அபசாரம் செய்வோர் அவனது கொடிய தண்டனைக்குத் தப்பமுடியுமோ? ஜகந்நாதன் தண்டனை இச்சன்மத்திலேயே தொடருமன்றோ.

இத்தகைய விஷயத்தைக் கோயிலதிகாரிகள் இனியேனும் கவனித்து இக்கொடுமைகள் நடக்காவண்ணம் அவசியம் தக்க எற்பாடு செய்வார்களென்று நம்புகிறோம். இன்றேல் அதனாலுண்டாகும் கொடிய பாபம் அவர்களையும் சாரும். அவர்களும் கவனிக்காவிட்டால் கடைசியில், துரைத்தன அதிகாரிகளிடமே இதைப்பற்றி முறையிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(185-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(சீடன் சத்தபூமிகளைப்பற்றி விசாரித்தல்)

சீடன்:—"அடியேன் மனதிற் குகந்த தேசிகமூர்த்தியே! நமக்குப் பிரம்ம சிந்தனையாகிய இத்தொழிலே உரியதன்றி வேறு தொழிலில்லையன்றோ? பிரம்மத்தைப்பற்றி உபதேசித்தும் அதையே சிந்தித்தும் இருப்பதன்றோ ஞானிகளுக்குரிய தொழில்? ஆதலின் தாங்கள் முன்னே

கூறிய 'துரியாதீதமும் ஏழாம் பூமியும் முக்கியமாம்' என்றதையும் அதைப்பற்றிய விவரங்களையும் எளிதாக அடியேன் உணரும் வண்ணம் கூறி அருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான்.

ஆசான்:—புத்திரனே! இப்பூமிகளில் ஞானபூமிகள் ஏழென்றும், அஞ்ஞான பூமிகள் ஏழென்றும் கூறப்படும். இவற்றில் முதலாவதாக அஞ்ஞான பூமிகளைப்பற்றிக் கூறுகிறோம், கேட்பாயாக.

அஞ்ஞான பூமிகள் 7.

(1) பீஜசாக்கிரம், (2) சாக்கிரம், (3) மகாசாக்கிரம், (4) சாக்கிர சொப்பனம், (5) சொப்பனம், (6) சொப்பன சாக்கிரம், (7) சுழுத்தி.

இவற்றில்,

1. **பீஜசாக்கிரம்:**—நித்திரையினின்று விழிப்புக்கு வருமுன் மாயையோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்த ஆத்ம சைதன்னியத்தி னின்றும் எழும் சிதாபாசத்தோடு கூடின அறிவுமாத்திரமான நிலையே பீஜசாக்கிரம் எனப்படும்.

2. **சாக்கிரம்:**—மேற்கண்ட பீஜம்போன்ற அறிவினிடத்தில் முன்னில்லாத அகமமதைகள் சூட்சமமாக உண்டாகும் நிலையே சாக்கிரம் எனப்படும்.

3. **மகாசாக்கிரம்:**—பிறகு யான் எனது என்ற அகமமதைகள் திடமாகவும் விரிவாகவும் உதிப்பது மகாசாக்கிரமாம்.

4. **சாக்கிரசொப்பனம்:**—சாக்கிரத்தில் தான் அறிந்தவைகளையும் அறியாதவைகளையும் கொண்டு மனோராச்சியம் செய்தல் சாக்கிரசொப்பனம் எனப்படும்.

5. **சொப்பனம்:**—சாக்கிரத்தில் அனுபவித்த வைகளையும், அனுபவியாதவைகளையும் நித்திரையில் காண்பதாகிய கனவே சொப்பனம் என்பதாம்.

6. **சொப்பனசாக்கிரம்:**—முன்பு கண்டு மறந்த சொப்பனத்தை மறுபடி சாக்கிரத்தில் காண்பது சொப்பனசாக்கிரம் அல்லது சொப்பன நனவு எனப்படும்.

7. **சுழுத்தி:**—மேற்கண்ட ஆறு அவஸ்தைகளு மின்றிக் கருவிகாரணங்கள் யாவும் ஒடுங்கி அஞ்ஞான விருள்மூடி யிருக்கும் நித்திராவஸ்தையே சுழுத்தி என்பதாம்.

[பீஜசாக்கிரம்:—சாக்கிரமே பீஜசாக்கிரம், சாக்கிரம், மகாசாக்கிரம் என்ற மூன்று நிலைகளாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் நித்திரையினின்று விழிப்படையும்போது இந்த மூன்றுபடிகளையும் கடந்தே வெளிவருகிறோம். திடீலென்று ஏககாலத்தில் பூரணவிழிப்பி

லுள்ள சகல உணர்ச்சிகளையு மடைவதில்லை. நாம் நித்திரைக்குச் செல்லும் போதும் இவ்வாறே சில படிகளைக்கடந்தே செல்கிறோமன்றி ஏககாலத்தில் நித்திரைவந்து மூடிக்கொள்வதில்லை. நாம் அவற்றைக் கவனிக்காமல் அத் தொழில்கள் தாமே நடைபெற விட்டிருப்பதால் அவை நமக்குப் புலப்பட வில்லை.

நித்திரையில் படிப்படியாகக் கருவிகரணங்கள் எல்லாம் ஒடுங்கி நாம் என்பதும் மறந்து ஆன்மா அஞ்ஞானமான இருளில் இளைப்பாறுகிறது. அங்கிருந்து சாக்கிரத்திற்கு வரும்போது முதலில் நமது தேகம் என்ற நினைவுகூட வராமல் நாம் என்ற ஒரு அற்ப வுணர்ச்சிமட்டுமே யுண்டாகிறது. இது வித்திலிருந்து ஊசிமுனைபோல் கிளம்பும் முளை போன்றது. சாக்கிரத்திற்கு இது வித்துப் போன்றதாதலால் இதற்குப் பீஜசாக்கிரம் என்னப்பட்டது. இந்த நிலையில் நான் என்ற அகங்காரமாவது, எனது என்ற மமகாரமாவது ஒன்றுமில்லை; இது காலதேச வஸ்து பரிச்சேதமற்ற நிலை. இங்கு மனமுமில்லை; மனம் பிறகே கிளம்புகிறது. ஆகையால் இது பரிசுத்தமான நிலை. ஒருவன் இந்த நிலையினின்றும் சகலாவஸ்தைக்கு வராமல், மறுபடி கேவலத்திற்கு மிடங்கொடாம லிருந்தால் இதுவே ஆத்மானுபவமான நிலையாகும்.

இதன் பின் தேகத்தின் உணர்ச்சியும், இடவுணர்ச்சியும், காலவுணர்ச்சியுமட்டும் தோன்றும். இதுவே சாக்கிரம் என்பது. கடைசியில் விஷயாதிகள் எல்லாம் ஜனிக்கின்றன. அதாவது, இன்று சனிக்கிழமை, நான் துரிதமாக எழுந்து இன்னின்ன காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது முதலான பூரணமனச் சலனம் உண்டாகி விடுவது. இதுவே மகாசாக்கிரம் என்பதாம்.

சொற்பனத்தில் கண்டவிஷயங்களைக் கண்டது கண்டவாறே சாக்கிரத்தில் சிந்தித்தல் சொப்பன சாக்கிரம். சாக்கிரத்தி லிருக்கும்போது பிரத்தியட்ச நிகழ்கால விஷயங்களை விட்டுவிட்டு மனப்போக்கின்படி மனோராஜ்ஜியம் செய்தலாகிய பகற்கனவே சாக்கிர சொப்பனம் என்பதாம்.]

(இனி ஆசான் ஞானசத்த பூமிகளைக் கூறுகிறார்).

ஞான சத்த பூமிகள்.

(1) சுபேச்சை, (2) விசாரணை, (3) தநுமானசி, (4) சத்துவாபத்தி, (5) அசம்சத்தி, (6) பதார்த்தபாவனை, (7) துரியம் என்று ஞானபூமிகள் எழாம். இவற்றுள்,

1. சுபேச்சை.—'சுபம்' என்பது பிரம்ம ஞானத்தா லடையும் மோக்ஷம். இச்சை என்றால் அதை விரும்புவது. அதாவது, மோக்ஷஇச்சை. "அடடா! நாம் மூடத்தனமாக இந்த அநித்தியமான உலகத்தையும், இதிலுள்ள போகபாக்கியங்களையும் நம்பிப் பிறப்பிறப்பாகிய பெருந் துன்பத்தில்

உழன்றுகொண் டிருக்கிறேம்" என்ற உணர்வு பிறந்து, சே! இனி எல்லாக் கருமங்களையும் நிவர்த்திசெய்து, எப்படியாவது மோக்ஷமடைய வேண்டும் என்று திடவைராக்கியம் கொள்ளலே சுபேச்சையாகிய முதற் பூமியாகும்.

2. **விசாரணை.**—மோக்ஷமடைய வேண்டும் என்ற வைராக்கியம் கொண்டவன் குரு, பெரியோர் இவர்களை யடைந்து சாத்திர விசாரணை செய்து ஞானத்தையடைய அப்பியசித்தல் விசாரணையாம்.

3. **தநுமானசி.**—சாத்திர ஆராய்ச்சியாலும், குருவினிடம் கேள்வி கேட்டதாலும் உண்டான பலத்தால் பிரபஞ்சம், அநித்தியம் என்ற உண்மை தோன்றி மனைவி, மக்கள், பொருள் முதலியவற்றிலுள்ள ஆசையை யறவே விடல் தநுமானசியாம்.

4. **சத்துவாபத்தி.**—மேற் கண்ட மூன்று பூமிகளின் அப்பியாச வலி யால் சத்துவாசனை யுடைய மனதினிடத்தில் உண்மையறிவுதித்தல். அதா வது, பிரபஞ்சமனைத்தும் சொப்பனம் போன்றதெனவுணர்ந்து சத்ரூபப் பிரம்மமே தானெனவறிந்து, பிரம்ம சாக்ஷாத்காரத்தை யடைய அப்பிய சித்தல் சத்துவா பத்தியாம்.

5. **அசம்சத்தி.**—'சம் சத்தி' என்றால் விஷயங்களில் சம்பந்தமுடை மை; 'அசம்சத்தி' என்பது அதற்கு எதிர்மறை; விஷயசம்பந்த மின்மை. நான்காம் பூமியின் அப்பியாசவலியால் பிரபஞ்ச முதல் யாவும் அகண்ட பிரம்ம சொரூபமாய்க்காணும் அபரோக்ஷ அநுபவமடைந்து சாக்ஷாத்கார மன்றி மற்ற மாயாகாரியமான எல்லா விஷயங்களின் சம்பந்தமும் உணர் வினின்று நீக்கிவிடல் அசம்சத்தியாம்.

6. **பதார்த்தபாவனை.**—வெளியிலும் உள்ளும் எவ்விதப் பொருள்க ளின் தோற்றரவு மில்லாதிருத்தல் என்பதாம். அதாவது, சமாதி அப்பியாச வலியால் பிரம்மான்ம ஐக்கியம் பூரணமா யடைந்து திரிபுடி (காண்பான், காக்ஷி, காக்ஷிப்பொருள் என்பவை) யற்று இரண்டற்ற ஆனந்த நிலையடை தல் பதார்த்தபாவனையாம்.

7. **துரியம்.**—இது சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்ற மூன்றவஸ் தைகளுக்கு மப்பாற்பட்டது; திரிபுடி ஒழிந்த சாக்ஷாத்கார நிலையிலழுந்திப் பூரண மௌனமாய்த் தன்னாலும் பிறராலும் பகிர்முகப்படாமல் நிர்விகல்ப சமாதி நிலையை யடைவதே துரியம் எனப்படும்.

இந்த ஆறும் பூமியாகிய துரிய பூமியையே முன்பு துரியாதீதம் என் றேம்; அதன் காரணத்தைக் கூறுகிறேம் கேட்பாயாக. முதல் மூன்று பூமிகளிலும் உலகத் தோற்றரவுண்டு; ஆகையால் அவை சாக்கிரமாகும். நான்காம் பூமியாகிய சத்துவாபத்தியில் பிரபஞ்சம் கனவுபோற் றேன்று மாதலால் அது சொப்பனமாகும். ஐந்தாம் பூமியின் அப்பியாசத்தில் யாவும்

பிரம்மசொரூபமாகத் தோன்ற உலகம் நழுவுமாதலால், அது சுழுத்தியாம்; ஆனந்தானுபவம் உதிக்கும் ஆறும் பூமி துரியமாகும். அதற்கப்பால் ஆனந்தாதீதமாய் ஒன்றும் தோன்றாத நிலையாகிய ஏழாம்பூமி துரியாதீதம் என்று கூறப்பட்டது; துரியாதீதம் எனின் துரியத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்பது பொருள்.

தேகத்தோடு கூடியிருக்கும் சீவன் முத்தர் அடைந்திருக்கும் துரியம் என்னும் பெயரையுடைய ஏழாம் பூமியைத் துரியாதீதமெனின் தூலதிருஷ்டியுடையோர்க்கு மயக்க முண்டாகுமென்று கருதி மேலோர், முதல் மூன்றையும் சாக்கிர மென்றும், நான்காவதைச் சொப்பன மென்றும், சுழுத்தியாகிய அசம் சத்தி என்னும் ஐந்தாம் பூமியோடு பதார்த்தபாவனை என்ற ஆறாவது பூமியைச்சேர்த்து அதைக்காட சுழுத்தி யென்றும் கூறி, ஏழாவதைத் துரியம் என்றனர். இந்த ஞானபூமிகளின் வேறுபாடுகளைச் சேர்ந்த விசேடம் இன்னுமுண்டு, அவற்றைக் கூறக்கேட்பாய்.

(தொடரும்)

சீடன்.

மேற்குநாட்டார்களும் கிழக்குநாட்டார்களும்.

இந்தியரும் புகைப் பிடித்தலும்.

மேற்குநாட்டார்களில் பெரும்பாலார் வெள்ளையர்கள் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. நமக்கு மேற்கே உள்ள ஐரோப்பா முதலிய இடங்களிலுள்ள வெள்ளை மனிதர்களே மேல்நாட்டார்க ளென்று கூறப்படுகின்றார்கள். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் புகை பிடிக்கின்றார்கள். சற்றேறக்குறைய எல்லோரும் வெள்ளையாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களை நான் துரதிஷ்டசாலிக ளென்று சொன்னாலது தப்பல்ல என்றெனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால் அவர்கள், பாபம், வருஷத்தின் பெரும்பாகத்தில் பனியினாலும், சகிக்கொணாக் குளிரினாலும் படாதபாடுபட்டு வருந்துகின்றார்கள். அங்கே பலபாகங்களில் உள்ளவர்கள், எப்படி இங்குள்ள சில பாலைவனவாசிகள் "வருணபகவான் வருஷத்தில் சில தடவையாவது நம்மேல் கருணைகூர மாட்டோரோ" "சூரியபகவான் தயவுசெய்து கொஞ்சமாவது மறைந்து நிற்கமாட்டாரோ," என்று தபம் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்களோ அப்படியே இதற்குமாறாக, "சூரியபகவானைக் காண்பதரிதா யிருக்கின்றதே, இறைவனே" என்று சொல்லி ஏக்கங்கொண் டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் உடலைச்சூடாகவே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அத்தியாவசியமானது அல்லவா? இதுகாரணங் கொண்டே வெள்ளையர்களில் பெரும்பாலார் (பலர் புகைபிடிக்காமலும் குளிர் தேசத்தில் இருக்கின்றார்கள்- இது உண்மை) முக்கியமாய்ச் சுருட்டுப் பிடிக்கின்றார்கள். அவர்கள் செய்வது சரியென்பதே என் கருத்து. சரியல்ல என்றுமறுக்கவும் சில காரணங்களும் உள. அதை நான் இங்கே இப்பொழுது பேசவேண்டாம்.

ஆனல் நாம் கிழக்கத்தியர்கள், முக்கியமாய் இந்தியர்கள் அப்படிச்செய்வது சரியா? வெகு சில முதியோர்கள் வியாதியை முன்னிட்டு அவசியமானல் சுருட்டுப் பிடிக்கின்றார்கள். ஆனல், பரிதாபம்! "அவர்களே (வெள்ளையர்கள்) நாகரீகத்திற்குத் தாயும், தகப்பனும், குருவும் போன்றவர்கள்; நாமெல்லாம் அவர்களால் போதிக்கப் படுகின்ற நாகரீகத்தில் வளருகின்ரும்; நம்மை மேல்ஸ்திதிக்கு வழிகாட்டும் நாகரீகம் மேற்கத்தியர்களுடைய தல்லவா; அவர் செய்வதுபோல் நாம் செய்வதில் என்னதப்பு? ஏன் செய்யக்கூடாது? அப்படிச் செய்யக்கூடா தென்றால் நம்மை மேற்கத்தியர்கள் சம அந்தஸ்துப் படைத்தவர்கள் என்று எப்பொழுது கூப்பிடுவது. அவர்களால் சமமரியாதை பெறுவது எந்தயுகத்தில்? ——————" என்று கருதக்கூடிய பகுத்தறிவு மழுங்கித் தான்தோன்றிகளாய்த் திரியும் நமது சகோதரர்களும், பெரியவர்களும், சிநேகிதர்களும் பலர் இருக்கின்றார்களல்லவா? அந்தோ! இவர்கள் அறியாமையைப் பற்றி என்னென்று கூறுவது.

பகுத்தறிவு முதிர்ந்த சுயநலங்கருதாது பிறர் நலம் விரும்பும் பெரியார்கள் இவற்றைக் கவனிக்க மாட்டார்களா? புகைபிடிப்பது நாகரிகத்தைக் காண்பிப்பது என்று சொல்லித்திரியும், நாகரீகமற்ற நம்மவர்களை நல்வழிப் படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்யமாட்டார்களா? சில கிராமவாசிகள் இதையறிந்து இங்கேசெய்யும் ஏற்பாடுகள்போல என்ன செய்கிறார்க ளென்பதைப்பின்னர் சொல்லுவாம். எல்லோரும் அவ்வாறு செய்வார்களானல் நம்மவர்கள் கட்டாயங்கூடிய சீக்கிரம் நல்வழிப்படுவார்கள் என்பதில் சற்றும் சந்தேகம் இல்லை.

நமது "ஆனந்தன்" பகுத்தறிவு விளங்கும் கிராமவாசிகளைக் கண் விழிக்கும்படி செய்துவருகின்றான். சளையாமல் இதுவிஷயமாய்ப் போதிக்க வேண்டு மென்பது என்கோரிக்கை.

நான் சொல்ல உத்தேசித்தது முடிவு பெருததினல் மறுபடியும் எனக்கு "ஆனந்தன்" இடந்தருவானென்ற தைரியத்தால் இதை இங்கேயே வந்தனத்துடன் நிறுத்துகின்றேன்.

முக்கியமாய்ச் சிறுவர்கள் பீடி விகாரெட்டுகளைப் பிடித்துத் தங்கள் தேகசுகத்தை யடியோடழித்துக் கொள்வது மிக்க துக்ககரமான விஷயமன்றோ?

உண்மை நாகரிகம் விரும்பும்

தி. சு. பா. கு. மோ.,

கோயமுத்தூர்.

———

இல்லறம்—மறுபிறப்பு.

(196-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆதலால் ஒரு சரீரம்நாசமுறுதலை நாம் காண்பினும் மறுபிறப்புண்டென்பதில் ஆக்ஷேபனையில்லை. ஆன்மா பிறக்கிறதென்பதும் சரீரம் பிறக்கிறதென்பதும் எமது கொள்கையன்று. ஆன்மா வேறு சரீரத்தை யடைவதே மறுபிறப்பென்ப தாதலால் இவைகளினால் மறுபிறப் புண்டென்பதைப் பாதிக்காதென்க. ஆயினும் சரீரமே மறுபிறப்பை யடையும். பல வகையாய் வேறுபட்ட சரீரங்களை யடையுமென்பது மிழுக்காகாது. இது சாஸ்திரக்கருத்தல்ல வாதலால் நாமதைக் கொள்ளவில்லை. யுக்திவாதத்தாலும் பிரத்தியட்சத்தாலும், கொள்ளக்கூடு மாதலால் அதையும் ஒருவாறு இங்கெடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

சுக்கில சுரோணிதங்களே சரீரோற்பத்திக்குக் காரணமென்பது யாவருக்கு மொப்ப முடிந்ததொன்று. ஆஸ்திகராவது நாஸ்திகராவது இதனை மறுக்கமாட்டார்கள். சுக்கில சுரோணிதங்களுக்கு ஆகாரமே காரணமென்பதும் மறுக்கப்படாத வுண்மையாம். இக்காரணத்தையிட்டு ஒரு சரீரமே பலவகைச் சரீரங்களாக மாறுதல் கூடுமென்று அறிந்துகொள்ளலாம். அன்றியும் எண்பத்து நான்கு வகையென்று கூறப்பட்டவைகளும், அசரப்பொருள்களும் வெவ்வேறு வகையான சரீரங்களைப் பெறுமென்பதும் கொள்ளலாம். இது சரீரமாறுதலேயாம்.

ஜீவசக்தியுள்ள அணுக்களும் ஜடசக்தியுள்ள அணுக்களுமென வணுக்களிருவகை. இவ்விருவகை யணுக்களுங் கூடியே சரீரம் உற்பவிக்கின்றது. இது தானிய முதலிய அசரதேகிகளுக்கும் சரதேகிகளுக்கும் பொதுவாம். அரிசியாகிய ஒரு தானியத்தை யொருமனிதன் புசித்தால் அதிலுள்ள ஜடஜீவ அணுக்கள் மனிதசரீரமாகவே மாறுகின்றன. காக்கை, நாய், பூனை முதலிய ஜந்துக்களாற் புசிக்கப்பட அந்த அரிசியே காக்கை நாய் பூனைகளாக மாறுகின்றது. ஒருமனிதன் வேறொன்றையும் புசியாமல் ஆட்டையே கொன்று புசிக்கின்றான். அவன் சரீரத்தில் பரிபாகப்பட்ட அவ்வாட்டின் சரீரம் மனிதசரீரமாகவே பரிணமிக்கின்றது. வேறு ஜந்துகளுண்டால் அவ்வச்செந்துவின் சரீரமாகவே மாறித் தோன்றுகின்றது. ஒரு மனிதனைக் கொன்று மனிதனே புசித்தால் அச்சரீரம் மனிதசரீரமாகவே பிறக்கின்றது. புலிதின்றால் புலியினுருவத்தை யடைகின்றது. நாய் நரிகள் தின்றால் அவ்வச்சரீரமாகவே பிறக்கின்றது. பூமியிற் புதைத்துவிட்டால் புழு முதலிய ஜந்துக்களாகப் பரிணமிக்கின்றது. எல்லா அணுக்களும் ஒரே சரீரத்தில் முற்றும் பரிபாகமடைவதில்லை. ஒரு ஆட்டை மனிதன்தின்றாலும் தானியங்களைப் புசித்தாலும் அவன் சரீரத்தில் எவ்வளவு பரிபாகப்படக் கூடுமே அவ்வளவு அணுக்களே பரிபாகப்படும், மற்றவை மலசலத்தாலும் வெயர்வையாலும் கழிந்துவிடும். அம்மலாதிகள் வேறு ஜந்துக்களின்

சரீரத்திற் பிரவேசித்தால் அவ்வச் செந்துக்களாகவே மாறுதலடையும். இது பதார்த்தகுண வுண்மையாதலாலும், பிரத்தியட்ச மாதலாலும், ஒரு சரீரம் பலவகையான சரீரங்களாகும் என்ற நூல்களினுண்மை நாட்டப்படும். இதனாலும் மறுபிறப் புண்டென்பது தடையின்றிக் கொள்ளப்படும். ஆன் மாவைப்பற்றி வேறிடத்தில் கூறுவோம். ஆன்மாவும் சரீரமும் என்று ஒரு விஷயத்தை மறு சஞ்சிகையில் வெளியிடுவோம். அதில் ஆன்மாவே வேறு சரீரத்தைப் பெறுவதன்றிச் சரீரம் பிறப்பதில்லை யென்று விளங்கும். இதுகாறும் சரீரத்தையே பொருள் என்று கொண்ட வொரு சாராரை நோக்கிக் கூறியதேயன்றி எமதுடன்பாடன்று மென்க.

ஆயினும் இதுகாறும் யாம் கூறியதும் எமது யுக்தியாலன்று. வைத்திய சாஸ்திரப் பிரமாணங்கொண்டே யாதலால், இது பிரத்தியட்சப் பிரமாண மேயாம். வைத்திய சாஸ்திரத்தில் எல்லா ஜந்துக்களிலும் ஆண் பெண் என்கிற பேதமுண்டு. ஆண்வயிற்றிற் சென்ற தானியங்கள் பரிபாகப்பட்டு இரத்தமாய்ப் பரிமுதிர்ச்சியாற் பிந்து (விந்து) என்ற ஒருவகைப் புழுவாய் மாறும். இது சரீரோற்பத்தி காரணமாகிய விதையாம். இதனால் சுக்கில மென்பது வித்தாகும் என்றுணரத்தக்கது. பெண்சரீரத்திற் சென்றது பரிபாக்கப்பட்டு சோணிதமென்ற ஒருவகைச் சுனையுள புழுவாம். அதுவாய் திறந்திருக்கும். ஆண் பெண் சம்பந்தத்தால் விந்துபுழு சோணித மென் னும் புழுவின் திறந்தவாயிற் பிரவேசித்துச் சோணிதத்தில் முழுகிக்கிடந்து சரீரமாகி யுதிக்குமென்றும், வித்து எவ்விதமான இனமோ அவ்வினத்தின் சரீரத்தை யடையுமென்றும் கூறியது. பெண் நிலமும் ஆண் வித்துமா மென்றுங் கூறியது. வித்து எச்சரீரமுடையதோ அச்சரீரமே பெறுமென் பது திண்ணம். நிலத்தில் நெல்லைவிதைத்தால் அது நெல்லாக முளைப்பதே யன்றி வேறாக முளைப்பதில்லை. மிருகங்களாற் புசிக்கப்பட்டவை மிருகமா கவும், மனிதராற் புசிக்கப்பட்டவை மனிதராகவும் உருக்கொள்ளும் என்று திருஷ்டாந்தத்துடன் விரித்துரைத்தது. அவ்வாறு ஒரு ஜீவஜந்துவின் சரீ ரத்தை யடையாத விருக்ஷாதிகளின் விதைகள் நிலத்தில் விழுந்து அவ் விருட்சாதிகளின் உருவத்தையே பெறும். தண்ணீரில் விழுந்தால் மீன் முதலிய ஜலஜந்துக்களாற் புசிக்கப்பட்டு மீனாதி ஜந்துக்களாகவே தோன்று மென்றுணர்க. ஆதலால் ஒரு வித்தே காலம், இடம் முதலிய வேற்றுமை களாற் பற்பல சரீரங்களைப் பெறுமென்பது கொள்க. இவ்விஷயம் நமது வைத்திய சாஸ்திரங்களிலும் சில புராணங்களிலும்,கர்ப்போப நிஷத்திலும், இவைகளை யோதியுணர்ந்த சில பெரியோர்கள் எழுதிய புஸ்தகங்களிலுங் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனையே யாமீண்டுச் சிறிது சுருக்கி யுரைத்தோ மென்று கொள்க.

இந்த வித்துக்கு ளடங்கி நிற்கும் சூக்குமவணுவாகிய பொருளே யான் மாவாம். ஆயின் அவ்வான்மா வித்துக்குள் ளிருந்தபோது ஏன் ஒன்றையு

முணராம விருந்தானெனில் அச்சூக்குமசரீரத்தில் இந்திரியாதிகளின்மை யாலெனக. அங்ஙனமாயின் அவன் வேறு சரீரத்தைச்சேரல் தன் இச்சை யினுலா, அல்லது தற்செயலாகவோ எனின், இரண்டுமில்லை. அவன்தான் பெற்றிருந்த சரிரத்தை விட்டுப் போகும்போது உண்டான விஷயவாசனை யே வேறு சரீரம் பெறுவதற்குக் காரணமாமென்று முன்னரே கூறிஞேம். அதனையே காரணமாகக் கொள்க.

ஆன்மா சரீரத்தைப்பற்றியே நிற்பதாயின் ஞானிகளுக்குச் சரீரமில்லாமற் போவதற்குக் காரணம்யாது ? ஜீவான்மா அநாதியென்றும் அது எக்காலத் தும் ஒரு சரீரத்தைப்பற்றியே நிற்பதென்றும் கூறுவதாயின் அது சரீரத்து டனே கூடித்தானே நிற்கவேண்டும்? அப்படியாயின் ஞானிகளுக்குச் சரீர சம்பந்த மறுமென்பது எவ்வாறு பொருந்து மென்பர் ஒருசாரார். ஜீவனுக்கு மறுபிறப்புண்டு என்ருல் முத்தியடைந்த ஞானிகளுக்கு யாதும் குற்ற மில்லை. முத்தன்தவிர மற்றையவர்கட்கே மறுபிறப் புண்டென்று கூறு கின்றேமே யன்றி வேறில்லை. சரீரத்தை விடும்பொழு துண்டான விஷய வாசனையே மறுபிறப்புக்குக் காரணமென்று கூறினேம். இரும்பிற்கும் காந் தத்திற்கு முள்ள சக்தியைப்போல ஆன்மாவுக்கும் சரீரத்திற்கும் இயக்கும் சக்தியுண்டென்று கூறினேம். ஆன்மா ஒரு சரீரத்தைவிட்டால், அப்போ துண்டான விஷயவாசனைக் கேற்ற சரீரத்தை நாடியேதிரியும். அச்சரீரமும் இவ்வான்மாவுமே காந்தமு மிரும்பும் போல்வனவாம். அதையடைந்தால் கன்மவசத்தால் நேரிடும் வியாதியாதிகளால் அதையும்விட்டு வேறுசரீரத்தை விஷயவாசனை காரணமாக அவாவும். இங்ஙனம் சுழன்றுகொண் டிருக்கும் ஆன்மாவுக்கு ஒருகாலத்தில் விஷயவாசனை யற்ருல் அது காரணமாகவரும் மறுபிறப்பு மறும். அதுவே முக்தி யென்னப்படும். வாசனையுள்ள ஆன்மா வுக்கு ஒருகாலம்மும் சரீரமொழியாது. வாசனையே ஜீவனுக்கு அநாதியா யின் அவ்வாசனை ஜீவனைவிட்டொழிவ தெப்படிப் பொருந்து மெனின், வித்தில் முளையும் முளையில் வித்தும், சுழன்று தொடர்ந்து அநாதி முதல் வருவதாயினும், அந்தவித்தை அக்கினியில் வறுத்துவிட்டால் அது முளை யாது என்பது பிரத்தியட்ச மல்லவா? அதுபோல் ஜீவனிடம் வாசனையால் சரீரமும், சரீரத்தால் வாசனையும் மாறிமாறிவந்து மறுபிறப்புக்குக் காரணமாக விருப்பினும், ஏதாவது ஒரு சரீரம் ஞானக்கினியினுல் வெதுப்பப்படுமாயின் அப்பொழுதே வாசனையும் ஒழியும். ஒழியவே வேறுசரீரம் பெறுவதில்லை. அவ்வான்மா பரமான்மாவினிடத்தி லொடுங்கி நிற்கும். பரமான்மா சுத்த ஞானசொரூபியாதலால் அவ்விடத்தில் மாயா சம்பந்தமான விஷயவாசனை கள் கிடையா. பந்தமோட்ச மிரண்டிலும் ஆன்மா ஒன்றைப்பற்றியே நிற் குமாதலால், பந்தத்தில் சரீரத்தையும் மோட்சத்தில் பரம்பொருளையும்பற்றி நிற்கு மென்று கொள்க.

ஜீவன் வாசனையற்றிருந்து முத்தி பெறுவானென்பது உண்மையாயின் அநாதி தொடங்கி அவனுக்கு இயற்கையாய் வந்த வாசனை யெவ்விதமொ

ழியுமெனின், முத்தியைவிரும்பும் ஜீவான்மா நாம் இந்திரியங்களாற் காணக்கூடிய மாயாகாரிய ரகிதமான சச்சிதானந்த சொரூபியான பரமான்மாவைச் சிந்திக்கும். சிந்திக்கவே யுலகப் பொருள்களா லுண்டாகும் வாசனையொழியும். அவ்வான்மா உத்தமாதி காரியாயின் உருவமற்ற பொருளாகவே பரம்பொருளைச் சிந்திக்கும். அப்படிச் சிந்தித்தால் வேறு சரீரத்துக்குக் காரணமான விஷயவாசனை முற்றுமொழியும். அச்சிவன் அப்பொழுதே பரம்பொருளோடு கலந்துவிடும். அப்புறமவன் மீண்டும் சரீரத்தையடையானென்பது ஆரிய சித்தாந்தமாம்.

நாம் இதுவரைக்கும் தெய்வமில்லை பாபபுண்ணியங்களில்லை, சொர்க்க நரக மோட்சங்களில்லை யென்று கூறுபவர் ஆட்சேபனைகளை யெடுத்துக் காட்டி விடையளித்தோமே யன்றி ஆரிய சித்தாந்திகளை நோக்கியன்று. ஆரிய சித்தாந்திகளுக்கு ஏராளமான நூல்களிருக்கின்றன. அவைகளைக் கொண்டே யவர்களுக்கு விளக்கலாம். மறுபிறப்பு என்னும் விஷயத்தைத் தொடங்கி நெடுங்காலமாய்ப் பல பத்திரிகைகளி லெழுதிவந்தோம். ஒரு விஷயத்தையே படிப்பதென்றால் பத்திரிகா நண்பர்களுக்கும் சற்று மனச்சோர்வுண்டாகும். ஆயினும் இது அரிய விஷயம். அவசியம் வெளியிட வேண்டுமென்கிற அவாவின் தூண்டுதலால் நெடுங்கால மெழுதவேண்டியதாயிற்று. இனிவேறொரு பெரிய விஷயத்தை வெளியிடுவோம். இதுகாறும் பெரும் சிரமங்கொடுத்ததற்குப் பத்திரிகா நண்பர்கள் களிகூர்ந்து மன்னிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

மறுபிறப்பு முற்றிற்று.

(தொடரும்)

சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

மாணவர்களுக்குச் சில போதனைகள்.

(188-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

14. மனோசக்தி.—நண்பர்களே! மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு மனோசலனத்தை யதிகமாக உண்டாக்கக் கூடிய உலகவிவகாரங்களின் சம்பந்தமில்லையாதலின், நீங்கள் சுலபமாகவே மனோசக்தியை விருத்திசெய்து கொள்ளலாம். மனதின் வல்லமை அளவுகடந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தை யாட்டிவைக்கும் மாயையையே மனம் வெல்லக்கக்கூடிய சக்தியுடையதெனின் அதன் வல்லமை யெத்தகைய தென்பதை நீங்களே உய்த்துணரலாகும்; ஆனால் நாம் அதை நம் வழிப்படுத்தி யாள முயலாது, அதன்போக்கே நாம் போய்க்கொண் டிருப்பதால் பலவித இடையூறுகளுக் காளாகிறோம்.

பலம்பொருந்திய ஒரு குதிரைக்குச் சரியான கடிவாளம்போட்டு அதை இழுத்துப்பிடித்து நடுப்பாதையிலேயே செல்லும்படி சொல்லிப் பழக்கி

விட்டால் பிறகு நாம் குறித்த எந்தவிடத்திற்கும் க்ஷேமமாகச் சென்று வரலாம். அதைவிட்டுக் கடிவாளமே போடாத குதிரையை வண்டியிற் கட்டி அவ்வண்டியில் ஏறிச்சென்றால் குதிரை காடுமேடெல்லாம் இழுத்துப்போய் நம்மைக்கீழே தள்ளிக் கைகால்கள் முறியச்செய்யத் தடையென்ன ?

அதைப்போலவே மனதை யடக்கியாள முயன்றால் அதனால் பெரும் பேறு பெறலாம். மனதிலுள்ள பொறாமை, கோபம், அகங்காரம், கபடு,சூது இத்தகைய கெட்டகுணங்களை நீக்கிவிட்டு மனதை வசப்படுத்த வேண்டும். ஒரு சிந்தனையிலிருந்து மற்றொரு சிந்தனைக்குச் சாதாரணமாய்க்குதித் தோடிக் கொண்டிருப்பதே மனதின் தொழிலாகும்; அத்தகைய மனதையடக்க வேண்டியதாயின் வைராக்கியத்தோடு கொஞ்சங் கொஞ்சமாகவே யடக்க வேண்டும். ஒருதொழில் செய்யும்போது மனம் வேறொரு விஷயத்தில் செல்லவொட்டாதபடி தடுத்து, அந்த ஒரு விஷயத்திலேயே நிற்கும்படிப் பழகவேண்டும். உபாத்தியாயர் ஒன்றைப் போதிக்கும்போது, மாணவன் முழுமனமும் அவர் போதனையிலேயே நாட்டப்பட் டிருக்கவேண்டும். மனதை யொரே இடத்தில் நிறுத்திவைக்கப் பழகுவதற்காக நமது மாணவர்கள் நாம் கூறும் அப்பியாசத்தைச் செய்வார்களாயின் மனச்சக்தியைப் பெறுவதோடு இன்னும் பல அரிய நன்மைகளைப் பெறுவார்கள் என்பது திண்ணம். அதாவது, பிரதிதினமும் குறித்த ஒருகாலத்தில் சந்தடியில்லாத ஒரு தனியிடத்தில் உட்கார்ந்து தமக்குப் பிரியமான தேவதாசொரூபத்தை நினைத்து அதனிடத்தில் பக்தி செலுத்தலேயாகும். மனம், நாமரூபத்தில் தான் பற்றும். எந்தச் சொரூபத்தை நாம் கடவுளாகப் பாவித்து பக்திசெய்தாலும் கோரிய பலனையடையச் சந்தேகமேயில்லை. மனதால் நினைக்கவும் வாக்கால் இத்தகையதெனக் கூறவும் முடியாத ஒப்புயர்வற்ற பகவானை நாம் மறவாதிருக்க அச்சொரூபம் நமக்கோர் உதவியேயன்றி வேறில்லை.

காசிக்குச் செல்லக்கருதி ஒருவன் மாட்டுவண்டியிலும், ஒருவன் குதிரைவண்டியிலும், ஒருவன் 1-வது வகுப்பு இருப்புப்பாதை வண்டியிலும், ஒருவன் மூன்றாவது வகுப்பு வண்டியிலும், ஒருவன் பல்லக்கிலும், ஒருவன் கால் நடையாகவும் செல்கிறார்கள். எல்லார் நாட்டமும் காசியே; ஆகையால் முன்பின்னாக எல்லாரும் காசிக்கேபோய்ச் சேர்வார்கள். வாகனங்களில் பல பேதங்களிருப்பினும் இவர்கள் காசிசேர்வது உண்மை. இதைப்போலவே எந்தச்சொரூபத்தைக் கடவுளாகப் பாவித்தாலும் பயனடையத்தடையில்லை; அதனால் குற்றமுமில்லை.

அவ்வாறு அப்பியாசம் செய்யக் காலை 5-மணி முதல் 6-மணிக்குள்ளும், மாலை 6-மணி முதல் 7, 8-மணிக்குள்ளும் உள்ளகாலமே சிறந்ததாகும். இடம் கோயில், சுத்தமான பூந்தோட்டம், அல்லது சுத்தமான அறை முதலியன. உட்காரும்போது சமமான இடத்தில் இடுப்பு, மார்பு, கழுத்து,சிரம் இவை ஒரே நேர்கோட்டில் (Perpendicular) இருக்கும் வண்ணம் நிமிர்ந்து

உட்காரவேண்டும். மனம் சற்றும் சலனமின்றி உபாசனா மூர்த்தியிடமே நிலைத்து நிற்பதற்கு இன்னும் உதவி வேண்டுமாயின், பஞ்சாட்சரம், சடாட்சரம், தாரகம் முதலிய மகாமந்திரங்களில் தன் மதத்திற்குரிய ஒன்றைச் செபிக்கலாம். இந்த அப்பியாசத்தைத் தினந்தோறும் தவிராது சில நாட்கள் செய்யும்போதே அதனாலுண்டாகும் பலன் புலப்படத் தொடங்கும். ஆனால் நமது மாணவ சகோதரர்கள் இதை யலட்சியம் செய்யாமல் இதன்படி நடக்கவேண்டும்; நடப்பவர் புண்ணியசாலிகளே யென்பது சத்தியம்.

15. நண்பர்களே ! நம் நாட்டில் இன்னொரு பெருங்குறையுளது. நாம் அனுவசியமான விஷயங்களில் மேல்நாட்டாரைப் பின்பற்றுகிறோமேயன்றி இத்தகைய அவசியமான விஷயங்களைக் கருதுவதேயில்லை. அதாவது, நம் நாட்டில் கல்வியறிவுடையோரிடம் சற்றும் தேகபலம் பொருந்தியிருப்பதேயில்லை யென்பதாம். நம்நாட்டில் கிராமங்களில் நல்ல காற்றுள்ள வெளியான விடங்களில் கஷ்டப்பட்டுத் தொழில் செய்வோரும், நகரங்களில் தேக உழைப்பால் ஜீவனம் செய்வோரும் மட்டுமே கொஞ்சம் தேகபலமுடையவர்களாக விருக்கிறார்கள். மற்ற யாவரும் பலனற்றவர்களே. அதிலும் கல்வி கற்றோர் பல வீனத்தில் முதல் தரம் எனலாம், ஏன் ?

மாணவர்கள் தேகப்பயிற்சி செய்வதில்லை. தேகப்பலனையும் பெற வேண்டுமென்ற முயற்சியே எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இப்போது பாடசாலைகளில் செய்யும் பந்தாடல் முதலிய விஷயங்க ளெல்லாம் படாடோபமானவைகளே யன்றி உண்மையான தேகபலத்தை யளிக்கத்தக்கவை யல்ல; நாம் கூறுவது உண்மை. உண்மையானதேகபல மடைவதென்றால், நீடித்த காலம் சில மணிகள் நேரமாயினும் தேகபலத்தால் செய்யத்தக்க ஒருவேலையைச் செய்யவும், சில மைல்கள் தூரம் களைப்படையாமல் நடத்தல், சற்று பாரமானதைத் தூக்குதல்இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யவும் சத்தியுடையவர்களாக விருக்கவேண்டும். அதற்குத் தேகத்தின் அவயவங்கள், தசைக் கட்டுகள், நரம்புகள் முதலியவை பலனடைய வேண்டும். இப்போது பாடசாலையில் நடக்கும் பயிற்சியால், பந்துகளும், பந்தடிக்கும் தடுப்புகளும், வீணாக அதிக பணச்செலவில் வாங்கப்படுவதோடு, மாணவர்கள் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு ஒரு இடத்திற்குச் சென்று இப்பந்தடிக்கும் வேலையில் இரண்டு மூன்றுமணி நேரத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். அந்தோ ! இது பயனற்ற செய்கையே. இதில் செலவிடப்படும் பணமும், காலமும் வீண்செலவேயாகும். நாம் இவ்வாறு கூறுவது சிலருக்கு வெறுப்பையோ, கோபத்தையோ அளிக்கலாகும். ஆயினும் உங்கள் நன்மையையும் தாய் நாட்டின் க்ஷேமத்தையும் கருதி நாம் அதை யேற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறோம். ஆனால் மேல் நாட்டு நாகரீகப்படி இது கௌரவமும் நாகரீகமும் பொருந்தியது என்று கருதும் மயக்கில் சிக்காதிருப்போர் இதைச் சற்று சிந்திப்பார்களாயின், அவர்களுக்கு உண்மை விளங்கும் என்பது திண்ணம். பந்தடிப்பது மாதர்க்குரிய விளையாட் டென்பதே நமது தேசக்கொள்கை.

நமது நாட்டு வழக்கப்படி தேகப்பயிற்சி செய்வதே (தண்டால், பஸ்கி, தண்டாயுதம், முதலியவற்றில் பழகல்) தேகத்திற்கு உண்மையான பலத்தை யளிக்கும். "இந்தியர்களில் கல்விகற்றவர்கள் தேகபலனுடையவர்களல்ல. அவர்கள் சைனியத்தில் நேரிடும் கஷ்டமான வேலைகளைச் செய்யவாவது, பிரயாணம் முதலியவற்றின் கஷ்டங்களைச் சகிக்கவாவது சக்தியுடையவர்களல்ல" என்பது இந்தியர்க்குச் சைனியத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகம் கொடுப்பதைத் தடுக்கும் காரணங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. மாணவ சகோதரர்களே! நீங்கள் சைனியத்தில உத்தியோகம் பெறவிரும்பினும் விரும்பாவிட்டாலும் பலமுள்ள ஆண்பிள்ளைகளாக வேண்டுமாயின், இப்போதிருக்கும் வீண்கௌரவமான விளையாட்டைவிட்டுவிட்டு நமது நாட்டு வழக்கப்படி தேகப்பயிற்சி செய்யுங்கள்; மூன்று மாதங்களில் அதன்பயன் உங்களுக்குத் தானே விளங்கும்.

(தொடரும்)

சீடன்.

மாதர் நெறிகள்.

(192-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

15. மருமகள்:—மருமக்களில் சிலர் மாமியார், நாத்திமார் முதலியவர்களை மிகவு மலட்சியமாக நடத்துகிறார்கள்; கொடுமையாகவும் நடத்துகிறார்கள்.

பெண்களுக்கு இரண்டு பிறப்பென்று கூறலாம். பிறந்தவீட்டில் அவள் இருப்பது கொஞ்சக்காலமே. தான் பிறந்த குடும்பத்தின் நிலைமை செல்வம் பொருந்தியதாயினும் ஏழ்மையான தாயினும், அவள் கொஞ்சக்காலத்திற்குப் பின் அதை விட்டு நீங்கிவிட வேண்டியதே. அவள் தாய் தந்தையர்களால் தாரைவார்க்கப்பட்டு, சூரியசந்திரர், அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள், தேவர்கள், சுற்றத்தார் முதலிய அனைவர் முன்னிலையினும் ஒருவனுக்குத் தத்தம்செய்யப்படுகிறாள்—தானமாக அளிக்கப்படுகிறாள். அன்று முதல் அவளுடைய இரண்டாவது ஜன்மம் தொடர்கிறது. அதற்குப்பின் ஏற்படும் குடும்பமே அவள் மரணபரியந்தம் அவளைப் பற்றி நிற்கிறது. தான் மணம்புரிந்த புருடனுடைய அந்தஸ்து, ஆஸ்தி, சுகம், துக்கம் யாவற்றிற்கும் கூட்டு அனுபவியாகிறாள். இக்குடும்பத்தில் அவள் அடையும் நிலைமை செல்வம் பொருந்திய தாயினும் சரி, வறுமை யுடையதாயினும் சரி, அதுவே அவளுடைய பிராரப்தப்பயன்படி கிடைத்த பலனாகும். மிக்க ஏழைக்குடியில் பிறந்த பெண் திருமணத்தால் மிக்க செல்வம் பொருந்திய சீமாட்டியாய் வடுவதையும், மிக்க செல்வம் பொருந்திய குடும்பத்தில் பிறந்த பெண் கலியாணத்தால் சுத்த ஏழையின் மனைவியாகித் தானும் ஜீவனத்திற்குத் தொழில்செய்வதையும் உலகில் சாதாரணமாய்க் காண்கிறோம்.

ஆகையால் கலியாண மானது முதல் ஒரு பெண் தன் கணவனுடைய தாயைத் தன்தாய்போலவும், அவன் சகோதர சகோதரிகளைத் தன் சகோதர சகோதரிகளாகவும், அவன் சுற்றத்தாரைத் தன் சுத்றத்தாராகவும் மனப்பூர்வமாகக் கருதி நடக்கவேண்டும். அவர்க ளனைவரும் தன்மேல் அன்பு காட்டும் விதமாகவும், தன்னைப்பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் கொள்ளும் விதமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு நடந்துகொண்டால் தன் கணவனுக்குக் கௌரவ முண்டாவதோடு, தன்மேல் அன்பு அதிகரிக்கும் என்றுணரவேண்டும்.

மாமியார், ஆரம்பத்தில் தன்னிடம் அன்பு காட்டாவிடினும், தான்மட்டும் அவளிடம் மரியாதையோடும் அன்போடும் நடந்து வந்தால் மாமியாரின் மனம் தானே இரங்கிவிடும். இன்றேல் பலரும் அவளைத் தூஷிக்கத் தொடங்குவார்கள். மாமியார் மாமனருக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தெய்வ கைங்கரியமாகவே கருதவேண்டும்; கற்புடைய மாதர்கள் எல்லாம் அவ்வாறே நடந்து மகிமை பெற்றார்கள். மாமியார் மாமனரை அலட்சியம் செய்வோர் நரகவேதனை யடைவார்க ளென்பதில் தடையேயில்லை. மிருது வார்த்தையாலும் அன்பாலும் ஆகாத காரியமில்லை; ஆகையால் மருமகள் மட்டும் பொறுமையோடு அன்பும் மரியாதையும் காட்டி நடந்து கொண்டால், மாமியார் எத்தகைய கடுமையானவளாக விருந்தாலும், அவளுக்குத் தன்மேல் இரக்கமும் அன்பும் உண்டாகும்படிச் செய்து கொள்ளலாம்.

16. ஒருபெண் புருடன் வீட்டில் வந்து வாழ்க்கைப்பட்டபின் அநாவசியமாகத் தன் தாய்வீட்டிற்கு அடிக்கடி செல்ல விரும்பலாகாது. புருடன் அல்லது மாமனர் மாமியார் அனுமதி யன்றித் தாயார் வீட்டிற்குக்கூடச் செல்லலாகாது.

17. பெண்களில் நகைகள், பணம் இவற்றில் ஆசைவையாமல் இவற்றால், கௌரவமாவது பெருமையாவது இல்லை என்று இவற்றை அலட்சியமாகக் கருதுகிறவளே உத்தமியாவள்; அவள் கல்வியில்லாதவ ளாயினும் ஞானிக்குச் சமானமாவள்.

சாதாரணமாக மாதர்க்குத் தங்களிட மிருக்கும் நகைகள் முதலியவற்றோடு திருப்தி யிருப்பதில்லை. இன்னொருமாது அணிந்திருக்கும் உயர்ந்த நகைகள் நம்மிடத்தி லில்லையே யென்று ஏக்கங்கொள்வதே அவர்கள் சுபாவம். எவ்வளவு நகைகளிருந்தாலும் விசேஷகாலங்களில் பின்னும் உயர்ந்த நகைகளுடையவர்களிடம் சென்று இரவல்வாங்குவதே இதற்குத் திருட்டாந்தம். நாம் இரவல்நகைக ளணிந்து சென்றால் பிறர் அவை இரவல்வாங்கியவை யென்று எப்படியு மறிந்து கொள்வார்கள் என்பதை யிவர்கள்கருதிப் பாராதது வியப்பே.

இந்த அதிருப்தியால் சில மாதர்கள் தங்கணவர்களுக்கு மிக்க மனவருத்தத்தை யளிக்கிறார்கள். தன் கணவனுடைய செல்வ நிலைமைக்குத்

தக்கபடி தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஆடையாபரணங்களில் பூரணதிருப்தியடைந்திருப்பவளே உத்தம ஸ்திரீயாகும்.

வரவேற்பு.—தங்கள் வீட்டிற்கு ஒரு விசேஷகாலத்தில் பலமாதர்கள் வந்தபோது, அவர்களில் நல்ல விலையுயர்ந்த காசிப்புடவையும், மோராமாலை தங்கக்காப்பு கொலுசு, இரவைகம்மல் முதலிய விலையுயர்ந்த நகைகளையு மணிந்திருப்பவர்கள் தூரபந்துவாயினும் அவர்களுக்கு மிக்க உபசாரம்செய்வதும், நெருங்கிய பந்துக்களாயினும் சாதாரண உடையும், சொல்ப நகையும் அணிந்துகொண் டிருப்போரை ஏறெடுத்துப் பாராமலே யிருப்பதும் சில மாதர்களுக்கு வழக்கம். யாவர்க்கும் சம உபசாரம்செய்து அன்போடு நடத்துகிறவளே யாவராலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப் படுவாள்.

ஆடவரிலேயே சிலர் ஒருவன் குடும்பத்திலுள்ள நகைகள் முதலிய செல்வத்தைக் கண்டு அவனை மதித்து மரியாதை செய்கிறார்க ளென்றால் ஸ்திரீகள் அவ்வாறு நடப்பது ஒரு வியப்பாகாது. ஆனால் இத்தகையோர் பிறரால் இகழப்படுவார்கள் என்பது உண்மை.

குழந்தைகளைப் பழக்கல்.—இவ்விஷயத்தில் பெரும்பாலான மாதர் மிக்க தவறாக நடந்து கொள்கிறார்கள். சிறுவர்கள் மனம் பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கடிதம் போன்றது. ஆகையால் அவர்கள் எதைக்கண்டாலும் கேட்டாலும் அது உடனே மனதில் பதிந்துவிடும். ஆதலின் அவர்கள் எதிரில் கெட்டசெயல்களைச் செய்வதும், கெட்ட வார்த்தைகளைக் கூறுவதும் நமது மக்களைக் கெட்டவழியில் பழக்குவதாகும். குழந்தைகளோடு கொஞ்சி விளையாடும் போது காறியுமிழவும், உதைக்கவும், தூர்ப்பாஷையால் வையவும் கற்றுக்கொடுப்பது மிக்க அறியாமையாகும்.

இதற்கு மாறாகச் சிறுவர்களுடைய பரிசுத்த மனதில் கடவுள் நாமங்களும் அவர் பக்தியும் பதியும்படி செய்யவேண்டும். இதனால் பிற்காலத்தில் உலகத் தொல்லைகளும் விவகாரங்களும் அவர்கள் மனதில் பிரவேசித்துத் துன்புறுத்தும் போதும், கடவுள் பக்தி அவர்கள் மனத்தில் நிலைத்து நின்று அவர்களுக்குத் தேறுதலையளிக்கும்.

மேலே கூறியவாறு குழந்தைகளுக்குத் தூர்ப்பழக்கங்களைப் போதிப்போர் விசேஷமாகக் கல்வியில்லா மாதர்களே யாகும். இதனாலும் நமது பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டியது அத்தியாவசிய மென்று தெரிகிறது.

(தொடரும்)

சீடன்.

புதியதாய் சந்தாவில் சேருவோருக்கு அறிவிப்பு.

இப்போது வி-பி. யனுப்பினால் ரிஜிஸ்டர் செலவோடு தபால் கூலியும் இரண்டத்தனை யாதலால், இனி வி-பி-யில் அனுப்பும்படி எழுதுவோர்க்கு ஆடிமாத சஞ்சிகை ஒன்றுமட்டுமே முதலில் அனுப்பப்படும். பணம் வந்த பிறகு மற்றவை யனுப்பப்படும். முதலில் முன் சஞ்சிகைகளைச் சேர்த்தனுப்பினால் வி-பி. வாபீஸாகிவரின் நமக்கு அதிக கஷ்டம் நேரிடும்.

முன்பணமனுப்பிப் பெற்றுக் கொண்டால் செலவு குறைவதோடு சென்ற சஞ்சிகைகள் பூராவும் ஆலசியமின்றி முதலிலேயே வந்து சேரும் என்பதைக் கவனிக்கக் கோருகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

ஹிந்து மதத்தினருக்கு ஓர் எச்சரிக்கை.

18-11-1921 - இல் வெளியான மேற்கண்ட தலைப்பெயரையுடைய ஒரு அறிக்கைப்பத்திரம் நமக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதில் குறித்த விஷயம் "நவசக்தி" ப்பத்திரிகையிலும் பிரசுரிக்கப்பட் டிருந்ததால் பெரும்பாலோர் இதையறிந்தே யிருக்கலாகும். இந்த அறிக்கை மெய்ஞ்ஞானச் செல்வரும், துறவியுமாகிய மகான் ஸ்ரீமத் விலக்ஷணனந்த சுவாமிகளால் வெளியிடப் பட்டது.

பெரும்பாலான துறவிகள் தம்மையடுத்துள்ள சீடன் எவனுக்கேனும் பக்குவமறிந்து ஞானோபதேசம் மட்டும் செய்தால் செய்வார்களே யன்றிப் பொதுவாக உலகினருக்கு எவ்வித நன்மை செய்யவும் உடன்படுவதில்லை. அதனால் தங்கள் சுபானுபவத்துக்கு இடையூறு நேருமென்பது அவர்கள் கருத்து. நமது ஸ்ரீமத் விலக்ஷணனந்தரைப்போல் உலகோபகாரத்திற்கு இடந்தரும் துறவியைக் காண்பது மிக்க அரிதாகும். சுவாமிகளுக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு அவர் கட்டளைப்படி நடப்பதேயாகும். அவர் அறிக்கையின் சாராக்கருத்து இப்போது அமெரிக்காவினின்றும் இலக்ஷக்கணக்கான கிருஸ்துமத போதகர்கள் 63 கோடி டாலர் செலவிட்டு இந்தியரனைவரையும் கிருஸ்துமதத்தில் சேர்க்கக்கருதி வருகிறார்க ளென்பதும் அது விஷயத்தில் நாம் சாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுமே.

நேயர்களே! இது விஷயத்தைப் பற்றி நமது ஆனந்தபோதினி (6-வது ஆு) இரௌத்திரி ஆு வெளியான தொகுதி 74-110-ம் பக்கங்களில் நாம் விவரமாகக்கூறியிருப்பதையும் இச்சமயம் வாசித்துப்பார்க்க உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னொருவிஷயமும் அறிவிக்க விரும்புகிறோம். ஆண் பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைகளை யேற்படுத்தித் தங்கள் மதத்தைப் போதித்தாலும் அவர்கள் பாடசாலையை விட்டு இலௌகிகத்தில் பிரவேசிக்கும் போது தங்கள் மதாசாரங்களிலேயே பற்றுடையவர்களாகி விடுகிறார்களாதலின் பெண் பிள்ளைகளுக்கு நமது மதத்தைப் போதித்தால் சுலபமாக ஆடவரையும் திருப்பலா மென்றே அவர்கள் பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பாடசாலைகளை யேற்படுத்தி நடத்துகிறார்கள்.

ஆண் பிள்ளைகளுக்காக வாலிப கிருஸ்துவர் சங்கத்தை (Y. M. C. A.) ஸ்தாபித்தார்கள். அதனால் அவ்வளவாகப் பயனுண்டாகவில்லை யென்று கண்டு இப்போது வாலிபப் பெண்கள் கிருஸ்தவசங்கம் என்ற ஒன்றை ஸ்தாபித்து அவர்கள் மூலமாக நமது பெண் பிள்ளைகளைத் தங்கள் மதத்திற்கு இழுக்க முயற்சி செய்யக்கருதி யிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

அவர்கள் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தியதால் கல்வி யபிவிர்த்தியடைகிறதென்று வெளிக்குத் தோன்றினும், அவர்கள் ஏராளமான பணத்தைச்

சேவவுசெய்து இவ்வளவு காரியங்களைச்செய்வது நம்மவரையும் மற்ற மதத்தினரையும் கிருஸ்துவர்களாக்கவேண்டு மென்ற ஒரு கருத்துக்கொண்டேயன்றி வேறில்லை.

நேயர்களே! வெள்ளம் வருமட்டும் காத்திருந்து பிறகு அதைத் தடுக்க முயல்வது அறிவீனமாகும். வெள்ளம் வருமுன்னே யணைபோடவேண்டும். இப்போது நாம் செய்யவேண்டிய வேலையை இரண்டு பாகமாகப் பிரிக்கலாம்.

1. ஆங்காங்கு மதச்சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி நமது மதத்தின் முக்கிய கொள்கைகளைப் பற்றியும், நமதுமதம் அநாதி, நித்தியம், பூரணம், எல்லா மதங்களுக்கும் அஸ்திவாரம் போன்றது, என்று மழியாத இயற்கைச் சத்தியங்களை யாதாரமாகக் கொண்டுள்ளது, எத்தகைய மனோநிலையினர்க்கும் அவரவர்களுக்குத் தக்கவழிகாட்டி முடிவில் முத்தியடையச் செய்யக்கூடியது என்றவைகளைப் பற்றியும், அன்னியமத போதனைகளுக்கு மயங்காமலும் அவற்றிற்குச் செவிகொடாமலும், இருக்கவேண்டு மென்பதைப் பற்றியும் பிரசங்கமூலமாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்களின் மூலமாகவும் நம்மவர்க்குப் போதித்தல்.

2. அந்நிய மதஸ்தர்களுடைய போதனைகளிலும் தந்திரங்களிலும் சிக்கி மயங்கி, அந்நியமதத்தில் விழுந்து பிறகு தாங்கள் அறிவீனத்தால் மோசம்போனதை யுணர்ந்து, மறுபடி நமது மதத்திற்கே திரும்பிவிட விரும்பும் நமது சகோதர சகோதரிகளை சொல்ப சடங்கால் பிராயச்சித்தஞ் செய்து மறுபடி சேர்த்துக்கொள்ளச் சீக்கிரத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஹிந்துக்களாகிய நமக்கு மதமே யாவற்றிலும் சிறந்ததாகையால் இவ் விஷயத்தில் இன்னும் பாராமுகமாக இராமல் உடனே ஆங்காங்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம். நம்மவர்களுக்குப் பொதுவான மதபோதனை செய்வதற்காக மேலே கூறப்பட்ட விஷயங்க ளடங்கிய ஒரு சிறுநூல் சீக்கிரத்தில் வெளியிடப்படும்.

இதைப்பற்றி அபிப்பிராயங்கள் அறிவிக்க விரும்புவோரும், விவரமறிய விரும்புவோரும் தெரிவித்துக் கொள்ளலாகும்.

பத்திரிகாசிரியர்.

தபால் கொள்ளைக் காரர்கள்.

(159-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உடனே ஒரு மின்னல் மின்னியதுபோல் அவன் மனதில் உண்மை யுதித்துவிட்டது. அதாவது, அதுதான் அரசஞ்சாலைத்திருப்பம். என்பதே அதேசமயம் அவன் மனதில் ஒரு யோசனையுதித்தது. உடனே அப்படியே செய்வதென்று தீர்மானித்து தபால் வண்டியின் ஓரத்தில் அமைக்கப்பட்

டிருக்கும் இரும்பு ஏணி வழியாகத் தபால் வண்டியின் மேல்தட்டிற்குத் தபால் ஏறினன்.

அதே சமயம் பக்கத்து வண்டியின் ஒரு அறை வழியாய் ஒரு கறுத்த உருவம் வெளியில் வந்து பதுங்கிக்கொண்டே அவனைத் தொடர்ந்தது. ஆனந்தவிங் அவசரத்தில் அதைப் பார்க்காமல் போய்விட்டான்.

ஆனந்தவிங் வண்டியின் மேல்பரப்பில் ஏறியதும் நேராய்க் கவிழ்ந்து படுத்துக்கொண்டு, அங்கிருந்த ஒரு சிறு கதவைத் திறந்து உள்ளே முழுமையும் பார்க்கத் தொடங்கினன். அதற்குள் அவன் பின்னல் சந்தேகமான ஒருவிதச் சத்தம் கேட்டது. அதை யென்னவென்று திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள் இரங்கநாதன் புலிபோல் அவன்மேற் பாய்ந்து அவன் தொண்டையைக் கெட்டியாய் இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டான்.

* * * * *

* * * * *

இதற்கிடையில் நமது கதையில் முக்கிய ஆசாமியாகிய கோமளவல்லிக்கென்ன நேர்ந்ததென்பதைக் கவனிப்போம். தன்னைக் காப்பாற்றிய நண்பனுகிய அம்பலவாணனை யத்துஷ்டர்கள் பிடித்துக்கொண்டு சென்றதே அவள் ஆவி சோர்ந்துவிட்டது. இரங்கநாதன் முகத்தில் ஒருவிதப் பிரகாசம் தோன்றியது. அவன் அவளை நோக்கி,

“பேசாமல் என் கூடவா, வீண்சேஷ்டைகளில் ஒருபயனு மில்லை. உனக்கு இன்னும் வயது வரவில்லை; நீ என் கட்டளைப்படியே நடக்க வேண்டும். இன்றேல் உன் தந்தையாகிய எனக்கு உன்னைத் தண்டிக்கப் பூரண அதிகாரம் உண்டு; இனி யிப்படி முரட்டுத்தனம் செய்தால் நான் மெய்யாகவே உன்னைத் தண்டிப்பேன் என்றான்.

இவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டதே கோமளவல்லியின் கண்கள் சிவந்து கோபத்தோடும் துயரத்தோடும் கண்களில் நீர் விட்டுக்கொண்டு, இரங்கநாதனை நோக்கி “அட பரமதுஷ்டனே! நீயார்? உன்னிடமிருக்க எனக்குச் சற்றும் பிரியமில்லை யென்றும், உன்னைக் காணவே வெறுப்பாயிருக்கிறதென்றும் நான் பலதரம் கூறியும், நீயேன் என்னை யிவ்வாறு இம்சைசெய்கிருய்” என்ருள்.

இரங்கநாதன்:—ஏனெனில் நான் உன் தந்தையாதலால் உனக்கு நல்ல உணவு உடையளித்து, கல்வி ஸங்கீதம் முதலியயாவும் கற்பித்து உன்னை நல்ல நாகரீகமான சீமாட்டியாய் ஆக்க வெண்ணியே. உன்தாய் இறந்துபோ யிருக்கிருள். நான் அவளை எவ்வளவோ அன்போடு நேசித்தேன். ஆதலால் உனக்காகச் செய்யாவிடினும் அவளுக்காகச் செய்யவேண்டி நான் கடமைப்பட்டவன யிருக்கிறேன். உன் தாயையும் தந்தையையும் நீ சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டியது உன் கடமையாகும்.

கன்னிகை:—என் தந்தையைப்பற்றிப் பேசவேண்டாம்; அவர் இறந்துவிட்டார்.

இரங்:—ஆகா நீ மிக்க கவனசுத்தி யுடையவளே.

கன்.—சந்தேக மென்ன? என் தாயார் இறந்துபோனது எனக்கு நன்ருய்க் கவன மிருக்கிறது. அப்போது என் தந்தை யிருக்கிருர். என் ஆயுள்வரையில் நான் அவரைமறவேன்.

இரங்கநாதன் கேலிசெய்பவன்போல் புன்னகை புரிந்து கொண்டே "ஓ-ஓ! நீ மிக்க கவனசுத்தி யுடையவளே. உன் தந்தையையே மறந்துவிட்டு எதிரி லிருக்கும்போதே நீயல்ல வென்கிருயே" என்கிருன்.

அதற்குள் அக்கன்னிகை "ஆ ஆ! இன்னெரு விஷயம், அப்படியொருசமயம் நான் என் தந்தையை மறந்துவிட்டே யிருந்தாலும், நீயென் தந்தை யென்பது உண்மையாயின் என்மனதில் எப்படியாவது ஒரு விதப் பாச உணர்ச்சி யண்டாகாமற் போகாது" என்ருள்.

இரங்கநாதன்:—"பேஷ்! நீ மிக்க புத்திசாலியான பெண்தான்; நல்ல புத்திசாலியான பெண்ணுயிருந்தால் அன்னியனு யிருந்தாலும் செல்வவந்தனுகிய ஒருவனைத் தகப்பனுய் ஏற்றுக்கொள்ளவும், செல்வந்தனுகிய யௌவன புருஷனுகிய ஒருவனைப் புருடனுய் ஏற்றுக்கொள்ளவும் எவ்வளவோ சந்தோஷமடைவாய்" என்ருன்.

அச்சமயம் அருகிலிருந்த சாமிநாதன் அக்கன்னிகையை நோக்கி,

"உனக்குப் பிரியமாயின் என்சொத்து முழுமையும் என்பூரண அன்பையும் உன் பாதகாணிக்கையாக வைக்க ஆயத்தமா யிருக்கிறேன்" என்ருன்.

அக்கன்னிகை யவனை நோக்கி "நான் மணம் புரியவேண்டிய காலம் வந்து மணம்புரிந்து கொண்டாலும் உன்னை மணப்பதைவிட என் பிராணனைத் தியாகம் செய்து கொள்வேன். இதை முன்னமே கூறி யிருக்கிறேன்" என்ருள்.

இதைக்கேட்ட சாமிநாதன் வெட்கமும் கோபமுமடைந்து முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு அப்புறம் சென்ருன்.

இரங்கநாதன் "போதும் போதும், இதைப்பற்றி இனி யொருகதையும் நடக்கவேண்டாம்" என்ருன். அதன் பிறகு அத்துஷ்டர்கள் அ னியை யழைத்துப்போய்ப் பழையபடி சாமிநாதன் வீட்டில் முன் இ விடத்திலேயே சிறைவைத்தார்கள். அந்த அறையைவிட்டு வெளி செல்லும்படி அவள் விடப்படுவதில்லை.

அவள் மனதிற்கு அந்த விடம் மெய்யான சிறைச் சாலையினும் கொ தாகவே யிருந்தது. அவளுடைய துயரம் அவள் விடும் கண்ணீரால் மயம் சற்று தணிந்தபோதிலும் சற்றேனும் தணிந்ததாயில்லை.

இரண்டு வாரம் அத்துஷ்டர்கள் அவளிடம் நெருங்கவில்லை; பிறகு ஒரு நாள் இரங்கநாதனும், சாமிநாதனும், அங்கு வந்தார்கள். இரங்கநாதன் அவளை நோக்கி,

" நீ மிக்க செல்வம் பொருந்திய எனது நண்பனாகிய சாமிநாதனை மணம் புரிந்து கொள்ளவேண்டு மென்பது என் பிரியம். இன்னும் இதற்கு இரண்டுவாரம் தவணை தருகிறேன். அதற்குள் நீ மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு இவனைப் பிரியத்தோடு மணம் செய்துகொள்ள வேண்டும்; இன்றேல் பலவந்தத்தின்மேல் நீ யிவனை மணம்புரியும்படி நேரிடும். நானே கிட்டவிருந்து வலிகட்டாயத்தின்மேல் இக் கலியாணத்தை முடித்து வைப்பேன் என்பது உண்மை " என்றான்.

இதைக்கேட்ட அக்கன்னிகை பேரிடி விழுந்தவள்போலானாள். அன்று முதல் இப்படி யவனை மணம்புரிவதைவிட நான் மரண மடையும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று கடவுளைப் பிரார்த்திப்பதையே தன் வேலையாய் வைத்துக் கொண்டாள்.

எப்போது தீபம் அதிகப் பிரகாசத்தோடு ஜொலிக்கிறதோ அப்போதேயது அணைந்துபோகும் சமயம் நெருங்கியதென அறியலாம்; அதுபோலவே எப்போது நிரபராதி யானவர்களுக்குப் பொறுக்க முடியாது ஆபத்து நேரிடுகிறதோ அப்போதே அந்த ஆபத்து நீங்கும் வேளை நெருங்கிய தென்று நினைக்க வேண்டும். அவளை இம்சை செய்யும் பரமதுஷ்டர்களுக்கு அழிந்து போகும் காலம் நெருங்கிவிட்டது.

10-வது அத்தியாயம்.

ஆனந்தலிங் தபால் வண்டியின் உள்ளே பார்த்ததே அங்கு இருக்கும் காட்சியானது அவன் மனதைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அவன் தேகத்தில் இரத்தம் குதித்தேறியது. அவன் தேகமுழுமையும் ஒருவித மின்சாரம் பாய்ந்ததுபோல் தோன்றியது. அக்காட்சியானது அவன் முழுமனதையும் அடியோடு கவர்ந்து கொண்டது.

அவன் பார்வைக்கு வண்டியிலுள்ள யாவும் நன்றாய்த் தெரிந்தது. சாமிநாதன், திறக்கப்பட்டிருக்கும் தபால் வண்டியின் கதவருகில் நின்றுகொண்டு தீபவொளி கண்களில் படாவண்ணம் கைகளால் கண்களை மறைத்துக்கொண்டு வெளியி லிருக்கும் இருளில் எதையோ உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனந்தலிங்கின் கண்கள் மனத்துடிப்போடு அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. இப்போது நமது ஆனந்தலிங்கின் நிலைமை மிக்க அபாயகரமானது. அவன் வண்டியின் மேல்பரப்பில் கவிழ்ந்து படுத்துக் கொண் டிருக்கிறான். வண்டியோ ஊர்க்குருவிபோல் பறக்கிறது; சற்று நழுவினால் உருண்டு விழுந்து விடுவான். எங்காவது தாழ்ந்த பாலத்தில் நுழைந்து செல்லும்போது அடியோடு தள்ளிவிட்டாலும் தள்ளிவிடும்.

ஆனந்தவிங் கோழையல்ல; எதற்கும் அஞ்சாததீரன். அதோடு இத்தகைய முக்கியமான விஷயத்திற்குச் சற்றும் அவன் அஞ்சவில்லை; ஒருவிஷயம் அவனுக்கு மிக்க ஆச்சரியமாயிருந்தது. அதாவது, இரங்கநாதன் அந்தத் தபால் வண்டியில் இல்லை. ஆனந்தவிங் பார்த்துக் கொண்டே யிருக்கையில் அவன் மனம் படபடக்கும் படியான ஒரு விஷயம் நடந்தது. அதனால் அவன்மனம் அச்சமயம் வேறெந்தச்சிந்தனையிலும் பிரவேசிக்கக் கூடாததாயிருந்தது. அதாவது வெளியிலுள்ள இருண்ட தோட்டத்தை யுன்னிப் பாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வந்த சாமிநாதன் சட்டென்று வேகத்தோடு பின் பக்கம் வண்டிக்குள் பாய்ந்து, அங்குள்ள ஒரு அலமாரியின்மே லிருந்த ஒரு தபால்பையை வேகத்தோடு எடுத்துப்போய் வெளியிலிருந்த காட்டை நோக்கித் தன் பலங்கொண்ட மட்டும், வேகமாய் அந்தரத்தில் விட்டெறிந்தான். (தொடரும்)

பொது விஷயங்கள்

செல்வப்பெருக்கு:—நியூயார்க் செல்வத்திலும், ஜனத்தொகையிலும், விஸ்தீரணத்திலும், உலகத்திலுள்ள நகரங்களெல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரிதென்று சொல்லலாம். வியாபார விஷயத்தில் இவ்வுலகத்தின் இராஜதானி யென்று இதைச் சொல்லலாம்.

இங்கு பூமண்டலத்திலுள்ள வீடுகளெல்லா வற்றிலும் உயரமாயும், அறுபது அடுக்குகளோடு கூடினவாயு முள்ள பல வீடுக ளிருக்கின்றன. இதன் ஜனத்தொகை ஐம்பத்தெட்டுலட்சம்; இதில் ஐர்லாந்தின் ராஜதானியாகிய டப்ளின் நகரிலிருப்பதைக் காட்டிலும், அதிகமான ஐரிஷ்காரர் வசிக்கின்றனர். இதாலி தேசத்தின் இராஜதானியாகிய ரோமாபுரியிலிருப்பவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிக இத்தாலிய ரிருக்கின்றனர். இங்கு வருஷம் இரண்டரைலட்சம் மனிதர் புதிதாக வருகின்றனர். இதன் முப்பதுமையில் சுற்றளவுக்குள், எட்டுக்கோடி மனிதர் வசிக்கின்றனர். இங்கு போலீஸ் இலாகாவில் பன்னிரண்டாயிரம் மனிதர் வேலைசெய்கின்றனர். இங்கு கலாசாலைகளில், பதினெண்ணாயிரத்து இருநூறு உபாத்தியாயர்களும் ஒன்பது இலட்சம் வித்தியார்த்திகளு மிருக்கின்றனர். இங்கு ஒவ்வொரு ஐம்பத்திரண்டு ஸெகண்டுகளுக்கும், ஒரு ரயில் வண்டி வருகிறது; ஒவ்வொரு பதின்மூன்று நிமிஷங்களுக்கும் ஒரு விவாகம் நடைபெறுகின்றது; ஒவ்வொரு மணிநேரத்திலும் ஒரு புதுக்கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பமாகின்றது. ஒவ்வொரு பத்து நிமிஷத்திலும் ஒரு புதுகம்பெனி திறக்கப்படுகிறது; ஒவ்வொரு ஸெகண்டிலும் நான்கு புதுமனிதர்கள் வருகிறார்கள்; ஒவ்வொரு ஆறு நிமிஷத்திற்கும், ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது; ஒவ்வொரு நாற்பத்தெட்டு நிமிஷத்திற்கும் ஒரு கப்பல் வெளியிலிருந்து வருகிறது; ஒருகப்பல் வெளியே போகிறது. இங்கு ஹோடல்களிலும் சாப்பாட்டு விடுதிகளிலும் ஒவ்வொரு இரவும் உணவின் பொருட்டு ஐம்பது இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. பிரதிதினமும் மூன்றரை இலட்சம் ரூபாய் பெறுமான ஐஸ்க்ரீம் விற்பனையாகிறது. இதன் பாதாள டிராம்வண்டிகளில் ஒவ்வொரு வருஷமும் முப்பத்து நாலுகோடி மனிதர் யாத்திரை செய்கின்றனர்.

நியூயார்க் உயரமான வீடுகளுக்குப் பேர்போனது. எல்லாவற்றிலும் உயரமான வீடு 'உல்வொர்த் பில்டிங்' என்ற பெயருடையது; அதில் அறு

பது அடுக்குமாடிக ளிருக்கின்றன; இதன் உயரம் 792 அடி ஒரு அங்குலம். இதில் ஒரு பாகமாவது மரத்தால் செய்யப்பட்டதல்ல. சுவர்கள், கதவுகள், தவிர எல்லாம் இரும்பால் செய்யப்பட்டவை. இதில் எண்பதினாயிரம் மின் சார விளக்குகள் மாட்டப்பட் டிருக்கின்றன. உயரப்போகும் பொருட்டு இதில் இருபத்தெட்டு மின்சாரத் தொட்டில்கள் இருக்கின்றன; இவற்றின் மூலமாய் நாள்தோறும் முப்பதினாயிரம் மனிதர் ஏறி யிறங்குகின்றனர். எல் லாத்தேச வியாபாரிகளின் காரியஸ்தலங்களும் இங்கே யிருக்கின்றன. இங்கு பன்னிரண்டாயிரம் மனிதர் வசிக்கின்றனர். இவ்வீட்டிற்கு நாள் தோறும் எழுபதினாயிரம் கடிதங்கள் வருகின்றன. அவற்றைப் பட்டுவாடா செய்யும் பொருட்டுப் பத்துத்தபாற் சேவகரிருக்கின்றனர். இவர்கள் இங்கு இராப்பகல் வேலை செய்கின்றனர். வசிப்பவர்களின் சவுகரியத்தின் பொரு ட்டு அம்பட்டன் கடை முதலானவைகளும், நீந்தும் பொருட்டு இரும்பால் செய்யப்பட்ட தொரு குளமும், ஔஷதாலயமும், தபாலாபீசு முதலான வைகளு மிருக்கின்றன. இதன் சொந்தக்காரரான உல்வொர்த் என்பவர் இரண்டரை அணாவுக்கும், ஐந்தணாவுக்கும் வஸ்துக்களை விற்றுப் பெரும் பணம் சேகரித்து இப் பெரியவீட்டைக் கட்டியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஹோ ட்டலிலும் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர் வேலைசெய்வார்கள். சுவர்கள் வெள் ளைச் சலவைக்கற்களா லாக்கப்பட்டு அழகான படங்கள் தொங்கவிடப்பட் டிருக்கும்.

நா. ராமலிங்கமய்யர்.
கல்லிடைக் குறிச்சி.

வீடெல்லாம் வெள்ளியும் நோட்டும்,
விநோத சம்பவம்

மலாக்காவைச் சேர்ந்த சேற்கம் 11-வது மைலில் வசிக்கும் ஓர் மலாய ஸ்திரீயானவள் தனது வீட்டின் தாழ்வாரத்தில் இரண்டு சர்ப்பங்கள் புணர்ச்சியிலிருப்பதைப் பார்த்து ஓர் கழியினால் அந்தச் சர்ப்பங்களைக் குத்த வும், சர்ப்பம் தன் வாயிலிருந்து ஓர் விதமான நுரையைக் கீழேகக்கினதால் அந்த நுரையை அம் மலாய் மாதானவள் பஞ்சினால் துடைத்து பெட் டியில் பதனம் செய்து மறு நாள் பார்க்கையில் அது ஓர் அழகிய கல்போல இருக்க அதை அவள் எடுத்துக்கொண்டு ஓர் பெரிய வயித்தியக்காரனிடம் காட்ட, அவன் இந்தக் கல்லை வைத்துக்கொண்டு, சிம்மாயம் பண்ணினால் உனக்கு பலன் உண்டு எனவும், அம்மாது அவ்விதமே செய்து வர, ககன மார்க்கமாய் வெள்ளிகளும், நோட்டுகளும் வந்துகொண் டிருக்கின்றன. ஓர் பெரியபெட்டி நிறைந்து பார்க்கின்ற விடமெல்லாம் பணமயமாகவே இருக்கின்றது. இதன் உண்மையைச் சோதிக்க கனம் ரெசிடெண்டு துரைய வர்களும், மற்றப்பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் சென்று பார்வையிட்டதில் மெய்யாகவே காண்கிறது. பொய் நாணயமல்ல, தற்காலம் வழங்கும் நாண யங்களே. அந்த நாணயத்தை எடுத்துக்கொண்டு சோதிக்கக் கீழே இறங்கி னதும் மாயமாய்ப்போய்விடுகிறது. கலியுகத்தில் ஆகாயமார்க்கமாகப் பணம் வருவதும், இத்தகையசம்பவங்களும் கடவுள் திருவிளையாட்டல்லவா? இந்த அபூர்வமான விநோத சம்பவங்களைத் "தமிழகம்" மூலமாய் எழுதுகிறோம். விருப்பமுள்ளவர்கள் நேரில் போய்க் கண்காக்ஷியாகவும் காணலாம்.

தமிழகம்.

"ஆனந்த போதினி" பஞ்சாங்கம்.

ஜன்மதி௵ தை௴—சாலிவாகனம் 1844—கலி 5023
பசலி 1330-31—கோல்லம் 1096-97—ஹிஜரி 1339-40
இங்கிலீஷ் 1922௵ ஜனவரி௴ பிப்ரவரி௴

தை௴	ஜனவரி௴	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	சனி	பிர 25-0	பூச-39-53	சி39-53ம	சங்காராந்தி பண்டிகை
2	15	ஞா	து16-22	ஆயி-33-0	சி33மர	மாட்டுப் பொங்கல்
3	16	திங்	திரி7-47	மக-26-32	ம26-32சி	கரிநாள்
4	17	செ	சது 0-7 பஞ்53-25	பூர-20-50	சி20-50அ	பிரயாணத்திற்கு விலக்கப்பட்டது
5	18	புத	சஷ்47-50	உத்-16-27	அ16-27ம	விதைவிதைக்க
6	19	வியா	சப்43-45	அஸ்-13-7	சித்-60	காதுகுத்த
7	20	வெ	அ41-5	சித்-9-35	சித்-60	நாமகரணம் செய்ய
8	21	சனி	நவ39-52	சுவா-9-17	சித்-60	கோடியுடுக்க
9	22	ஞா	தச40-0	விசா-12-7	மர-60	பிரயாணம்விலக்க
10	23	திங்	ஏக4-22	அனு-14-3	சித்-60	வித்தியாரம்பம்
11	24	செ	துவ43-47	கேட்-17-37	ம17-37அ	கரிநாள்
12	25	புத	திர47-15	மூல-22-0	மர22-0அ	பிரதோஷம்
13	26	வியா	சது51-32	பூரா-27-10	சித்-60	வித்தியாதீச தீர்த்தம்
14	27	வெ	●56-35	உத்-32-20	சி32-20 ம	தை அமாவாசை
15	28	சனி	பிர59-35	திரு-39-55	சித்-60	
16	29	ஞா	து60-0	அவி-47-17	ம47-17சி	
17	30	திங்	து8-57	சதை-55-53	சித்-60	
18	31	செ	திரி15-45	பூரட்-60-0	மர-60	
19	1922௵ பிப்ரவரி௴ 1	புத	சது22-32	பூரட்-2-55	அ2-55சி	
20	2	வியா	பஞ்28-52	உத்-10-28	சித்-60	
21	3	வெ	சஷ்34-10	ரேவ-17-15	சி17-15அ	
22	4	சனி	சப்37-57	அசு-22-45	சித்-60	
23	5	ஞா	அ39-55	பர-26-32	பி26-32சி	
24	6	திங்	நவ39-40	கிரு-28-15	ம28-15அ	புண்ய தினம்
25	7	செ	தச37-15	ரோ-27-50	அ27-50சி	ஆயுதம் பயிற்ற
26	8	புத	ஏக32-47	மிரு-25-17	சித்-60	உபாயனம் செய்ய
27	9	வியா	து26-32	திரு-20-52	ம20-52அ	வராக துவாதசி
28	10	வெ	திர18-45	புன-15-2	சி15-2மர	தைப்பூசம்
29	11	சனி	சது9-50	பூச-8-7	சித்8-7மர	பௌர்ணமி

கே			
குரு-பு	6உ மக-சுக் 14, கும்-பு 23,,வி-செ 29,,கும்-சு		
சுக்		செ	ரா-கு சனி

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE "ANANDA BODHINI' POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY STREET, MADRA,